

Ponedjeljak, 17. septembar 2007.

Svedok Rade Repić

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.17 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

Predmet broj IT-04-84-T, Tužilaštvo protiv Ramusha Haradinaja i ostalih.

SUDIJA ORIE: Hvala. Dobar dan svima u sudnici i onima koji nam pomažu izvan nje. Zahvaljujem se sekretaru. Mislim da su obe procesne stranke naznačile da bi želele da se obrate Pretresnom veću. Prvo Tužilaštvo ... ili možda postoji neki logički poredak ovih pitanja koje želite da pokrenete? Ili nema ničeg?

TUŽILAC RE: Ja mislim da nisam rekao da ima bilo čega što bi bih ja želeo da pokrenem. Mislim da gospodin Emmerson želi da govori o sutrašnjem svedoku. Mi imamo nameru da pozovemo gospodina Dourela sutra, a mislim da gospodin Emmerson želi da objasni zbog čega on ne bi želeo da gospodin Dourel da iskaz pred Pretresnim većem.

SUDIJA ORIE: Razumem. Da li se o tome radi gospodine Emmerson?

ADVOKAT EMMERSON: Imamo dva pitanja, jedno se tiče sledećeg svedoka i dokaznog materijala koje Tužilaštvo ima nameru da izvede preko ovog svedoka, a zatim se radi o sledećem svedoku gospodinu Dourelu. Pozabaviću se prvo gospodinom Dourelom. Časni Sude, videćete izmenjeni spisak svedoka Tužilaštva koji će pokrenuti čitav niz pitanja na koja mora Odbrana dati svoj odgovor. Jedan od tih odgovora koji je hitan tiče se namere Tužilaštva da dovede gospodina Dourela sutra, kao svedoka. Vama je, časni Sude, jasno da je izveštaj gospodina Dourela zapravo komentar određenih zaključaka postignutih u izveštaju profesora Lecomtea. Kada je Tužilaštvo naznačilo da ima nameru da doda gospodina Dourela na spisak svedoka Tužilaštva, naš pristanak u to vreme se zasnivao na pretpostavci da Tužilaštvo ima nameru da pozove profesorku Lecomte da dâ iskaz pred Pretresnim većem, s obzirom da je ona bila od početka na spisku svedoka Tužilaštvo. Časni Sude, vi ćete se setiti da je tokom iskaza profesora Aleksandrića, Tužilaštvo, i to preko gospodina Rea, navelo da će ponuditi na usvajanje izveštaj profesorke Lecomte i od profesora Aleksandrića se tražilo da napravi kritiku tog izveštaja. Izveštaj gospodina Dourela je, takođe, kritika nekih aspekata tog izveštaja. Dakle, kada je Tužilaštvo dostavilo izmenjeni spisak svedoka u petak, mene je donekle iznenadilo da Tužilaštvo nema nameru da pozove profesorku Lecomte i da Pretresno veće ne sasluša njen iskaz, posebno zbog toga što imamo dva svedoka koji bi trebalo onda da komentarisati iskaz profesorke Lecomte. Dakle, imamo dve poteškoće. Gospodin Dourel je na predloženom spisku, i prilično je malo vremena između obaveštenja i trenutka svedočenja jednog forenzičkog stručnjaka, koji govori o stvarima te prirode, posebno s obzirom na to kada imamo na umu da nismo čuli ništa od autora samog izveštaja na koji se komentar tražio. Dakle, jedno pitanje su okolnosti u kojima bi

bilo primereno da Pretresno veće sasluša iskaz profesorke Lecomte, a drugo je poredak izvođenja dokaza. Kao što sam rekao, mi nemamo ništa protiv da Tužilaštvo doda gospodina Dourela na spisak, pod uslovom da profesorka Lecomte bude pozvana pred Pretresno veće kako bi ona iznela objašnjenje za svoje zaključke i razmišljanje. Ako Tužilaštvo i dalje ima nameru da ne poziva profesorku Lecomte, bez obzira na to kako su se stvari do sada odvijale, mislim da ćemo mi morati, mada nevoljno, da zamolimo Pretresno veće da ono pozovu profesorku Lecomte, ali i tada bi bilo puno logičnije da profesorka Lecomte daje iskaz pre onih koji će prokomentarisati njene zaključke. Dakle, ono što nas sada zabrinjava je da je zapravo Tužilaštvo dodalo gospodina Dourela, a uklonilo sa spiska profesorku Lecomte, čije zaključke bi Dourel trebalo da prokomentariše. To je ova prva stvar koja nas zabrinjava. A postoji i čitav niz pitanja u vezi sa kojim je Tužilaštvo preuredilo poredak svedoka, a kojima se moramo pozabaviti.

ADVOKAT GUY-SMITH: Dozvolite i meni da nešto kažem. Hteo bih da se priključim gospodinu Emmersonu u njegovim komentarima, utoliko što želim da dodam da u podnesku u vezi sa dostavljanjem izveštaja ovog konkretnog svedoka, dakle, izveštaja gospodina Dourela od 16. Avgusta, Tužilaštvo navodi da je izveštaj od njega zatražilo 25. jula 2007. Zatim se dalje objašnjava i pružaju se dodatne pojedinosti o forenzičkim pitanjima u odnosu na operaciju izvlačenja tela sa lokacije kod Radonjičkog/Radoniq jezera iz septembra 1998, a što je predmet dva izveštaja veštaka, veštaka forenzičara, profesorke Dominik Lecomte. Dakle, veoma je jasno da se radilo o dodatnom izveštaju koji je trebalo da usledi u svetlu informacija koje su dobijene od Tužilaštva, a u vezi sa forenzičko-patološkim pitanjima koja postoje u ovom predmetu.

TUŽILAC RE: Profesorka Lecomte je sastavila dva izveštaja. Prvi je od 27. oktobra prethodne godine, a drugi je od 15. juna ove godine. Izvorna namera izveštaja profesorke Lecomte bila je da neki inostrani veštak pregleda metodologiju rada srpskih forenzičara kod izvlačenja tela tokom 1998. te da dâ nezavisnu kritiku i komentar obavljanja tog zadatka. Kao što znate, njeni su zaključci uopšteno takvi da je to bilo napravljeno na dobar način u okolnostima koje su postojale. Tužilaštvo se uverilo, saslušavši profesore Aleksandrića i Dunjića da su njeni zaključci u skladu sa iskazom koje je Pretresno veće već čulo i da Pretresno veće, po našem mišljenju, može da dođe do takvog zaključka bez potrebe da se dodatno opterećuje dodatnim svedocima i profesorom Lecomte. Profesorka Lecomte je dostavila drugi izveštaj, ove godine, i čini se da je profesorka Lecomte izašla iz područja svog znanja kao veštaka, pružajući mišljenja koja možda nema mogućnosti ili nije ovlašćena da iznosi, s obzirom na prisutnost ili neprisutnost larvi u telima ili na mestu radnje, gde je vršena forenzička analiza, a to nije deo njene uže veštačke specijalnosti. Kada je profesor Aleksandrić govorio pred Pretresnim većem, predsedavajući sudija, sudija Orije, je postavljao pitanja profesoru Aleksandriću o mogućnostima i uslovima na koje ukazuje postojanje crva ili larvi u telima koja su bila ispitana u vreme o kojem je reč. Da bi pokrila ta rupa, rupa u tome što smo smatrali nedostatkom u drugom izveštaju profesorke Lecomte i kako bismo odgovorili na pitanja koja je Pretresno veće tražilo, 25. jula ili negde u toj sedmici, tražili smo veštaka koji je dovoljno dobro kvalifikovan entomolog, u jednom jako specijalizovanom području, forenzičkoj entomologiji, i pronašli smo u tu svrhu profesora Laurenta Dourela, žandarmerijskog poručnika u Francuskoj i iz njegove biografije možete videti da je on dostavio 700 veštačenja od 1992. godine, od kojih se 70 ili 80 bave upravo forenzičkom entomologijom. On je svetski stručnjak u području forenzičke entomologije, posebno za Evropu. Ako je iko kvalifikovan da iznese mišljenje pred Pretresnim većem, čini nam se da je upravo on

ta osoba koja nam može odgovoriti i dati više informacija o prisustvu ili odsustvu larvi ili crva u telima koja su pronađena na licu mesta. Dakle, gospodin Dourel je čovek koji poseduje upravo prava ekspertska znanja. Želim da se ispravim. Ja sam rekao da je on napravio 700 veštačenja, zapravo je njegov Institut u Parizu, napravio toliko veštačenja, ne samo gospodin Dourel. Na osnovu toga, smo pribavili njegov izveštaj i stavili na spisak svedoka, zbog čega ga pozivamo sutra. Pretresno veće je svesno, kao i Odbrana, da smo imali poteškoća da pronađemo svedoke za ovu sedmicu, s obzirom da nam svedoci koje smo imali nameru da pozovemo, odjedanput više nisu bili na raspolaganju. Gospodin Dourel živi u Parizu i bilo nam je najlakše da njega dovedemo u vremenu koje smo imali na raspolaganju. Podneli smo zahtev 17. avgusta ove godine. Odbrana ima izveštaj iz prve sedmice u avgustu, što je nedelju dana nakon što smo mi dobili taj izveštaj. On je preveden na engleski. Dakle, po našem mišljenju, Odbrana bi trebalo da bude dovoljno pripremljena za unakrsno ispitivanje gospodina Dourela, o tome pitanju, jer su se ionako pripremali da ispituju profesora Aleksandrića i Dunjića kada su oni davali iskaz u julu. Dakle, na taj način nema štete koja im nanosi kasno obaveštavanje o tome. Nama se ne čini da je njima potrebno dodatno vreme i to je razlog zbog čega smo želeli da dodamo na naš spisak ovog svedoka, imajući na umu da njegov iskaz neće biti samo komentar izveštaja profesorke Lecomte. Zapravo, to nije bila čak ni naša namera. Namera je bila se ispune one praznine koje su se ticale postojanja crva u telima i šta to znači u odnosu na to koliko dugo su tela bila tamo. Smatramo da za to profesorka Lecomte nije toliko dobro kvalifikovana kao gospodin Dourel. Dakle, on je odgovarajući svedok za tu temu.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emmerson.

ADVOKAT EMMERSON: Časni Sude 23. aprila ove godine, gospodin Dutertre je pisao profesorke Lecomte i njenoj kolegini skrećući pažnju na pitanja koja su pokrenuta o integritetu, mesta zločina i mogućnosti da su tela možda *postmortem* bila pomerana i oslanjajući se na njeno veštačenje, oni su zatražili da se pozabave sa četiri konkretna pitanja koja bi onda mogla da odgovore na ono što nam je za sada još nejasno. Kao prvo, procena podataka vezanih za smrt svakog od tela na osnovu raspoloživih video fotografskih i *postmortem* izveštaja. Kao drugo, vremenski period u kojem je svako od tela bilo na licu mesta sa kojeg je uklonjeno. Treće, eventualne druge forenzičke i medicinske zaključke koji se mogu iz toga izvući. Kao četvrto, dostaviti eventualne druge komentare koji bi mogli biti korisni za utvrđivanje autentičnosti lica mesta gde su pronađena relevantna tela. Profesorka Lecomte je zatim prošla kroz svaki od kompleta posmrtnih ostataka, pregledavajući njihovo stanje, dakle, ne samo pitanje larvi, već i stvari o kojima ona govori, kao prisustva ili odsustva celih kostura, dakle, ono što se može zaključiti iz mesta gde je pronađen kostur i one kosti koje nedostaju, kao i celi niz drugih indicija koje su je navele da dođe do određenih zaključaka. Da samo sažmem, njeni zaključci u vezi sa pronađenim posmrtnim ostacima u blizini kanala, poklapaju se sa tvrdnjom da su ti ostaci bili premešteni nedugo pre nego što je zabeleženo da su pronađeni. Da uzmemo, samo jedan primer: na primer kada govori o jednom kompletu ostataka, ona tvrdi da je datum smrti barem tri meseca ranije, a sada tu nisu uzete u obzir stvari koje su vezane za okolinu, uključujući i larve. Po njenom mišljenju, dakle, to telo je bilo na tom mestu jako kratko vreme. Ona takođe izvlači zaključke o telima koja su otklonjena iz Optužnice, a za koje je zabeleženo da su pronađena kod *Ekonomije*. Ostaci pronađeni na *Ekonomiji*, gde je ona zaključila određene stvari o datumu smrti, koje se poklapaju sa datumima navodnih nestanaka i što te datume smrti može da smesti u onaj

period kada su srpske snage već imale kontrolu nad tim delom. Dakle, ona je očito važan svedok u procenjivanju i drugog dokaznog materijala koje je Pretresno veće već čulo i to što gospodin Re sada tvrdi da su njeni zaključci zasnovani isključivo na prisutnosti ili odsutnosti crva ili larvi je, zapravo, nekonzistentno sa načinom na koji ona izražava svoje mišljenje u svom izveštaju. Kada je reč o unakrsnom ispitivanju, ja moram iskreno da kažem da zbog načina na koji je predložen njen izveštaj i načina na koji je Tužilaštvo dostavilo izveštaj gospodina Dourela, da smo mi očekivali da će profesorka Lecomte objasniti Pretresnom veću svoje razloge i da zatim ono što će potom izneti gospodin Dourel je nešto što se može zaključiti na osnovu postojećeg materijala i njegovog veštačenja. Dakle, takva je situacija. Mi smatramo da bi bilo pogrešno da Tužilaštvu bude omogućeno da, zapravo, zameni jednog svedoka koji ne podržava njihove tvrdnje sa jednim koji to podržava. Veštačenja jednog veštaka se ne mogu odbaciti zato što je Tužilaštvo odjedanput zaključilo da su njeni zaključci izvan područja njenog ekspertskog znanja.

SUDIJA ORIE: Gospodin Re.

TUŽILAC RE: Samo kratko. Jedna stvar vezana za našu odluku da ne pozovemo profesorku Lecomte. Mi smo, naravno, u rukama Pretresnog veća. Pretresno veće je ono koje mora da napravi procenu situacije. Ako je od koristi za Pretresno veće i ako je Pretresno veće tog mišljenja, mi ćemo pozvati profesorku Lecomte. Ako vam je potrebno da se dobije potpuna slika. Međutim, mi nemamo nameru da se oslanjamo na onaj deo njenog drugog izveštaja u kojem svoje zaključke izvlači na osnovu prisustva ili odsustva larva. Jer, po našem mišljenju, ona tu izlazi iz područja svoje stručnosti i ona svakako ne bi bila prva pred ovim Sudom koja tako nešto čini. Ako, dakle, Pretresno veće insistira, mi ćemo je vratiti na spisak, ali nemamo nameru da se na to oslanjamo. Gospodin Dourel je, po našem mišljenju, veštak kojeg bismo radije uzeli kao nekog za izvođenje dokaza.

SUDIJA ORIE: Vi ste nekoliko puta rekli da profesorka Lecomte nije prvi stručnjak u tom području i da je izašla izvan područja svoje ekspertize. Ova prva rečenica sugeriše da postoje bolji veštaci, a druga da ona uopšte u to nije trebalo da ulazi.

TUŽILAC RE: Ono što sam ja hteo da kažem, a to u sudnici svi znamo, je da se eksperti ponekad bave temama koje i nisu uključene u područje njihove stručnosti. To sam rekao uopšteno. Kada je reč o drugoj stvari, dakle, pročitavši njeno mišljenje o prisustvu larvi i crva, mislimo da je ono pogrešno. Gospodin Dourel jeste veštak u tom području entomologije i jednostavno ne želimo da uvrstavamo onaj deo njenog izveštaja u kojem se ona bavi stvarima a) koje su izvan njenog područja stručnosti i b) u kojima nije u pravu.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Pretresno veće će razmotriti to pitanje tokom prve pauze. Mi ne smatramo da bi bilo korisno da to odmah sada učinimo, ali ćemo tome dati prioritet danas.

ADVOKAT EMMERSON: Zamoliću Pretresno veće samo da, radeći to, pregleda njene zaključke i obrazloženje, recimo u vezi sa telom R3, gde je ona zaključila da je telo bilo mrtvo već tri meseca i osnov zbog kojeg ona tvrdi da je to telo bilo na licu mesta kratko vreme je to što

nije bilo kolonizacije ostataka, ne zbog larvi nego zbog vrste terena gde se nalazilo. Dakle, to su ti opšti zaključci do kojih ona dolazi, nezavisno od pitanja razvoja samih larvi.

SUDIJA ORIE: Ne radi se samo, znači, o malim životinjicama, već ima još toga.

ADVOKT GUY-SMITH: Imamo još jedno pitanje. Naime, na osnovu čega Tužilaštvo, na osnovu informacija koje je dobilo od profesorke Lecomte, sada može nju da povuče sa spiska svedoka. Postoji, dakle, pravno pitanje koje se odnosi na dužnosti i obaveze Tužilaštva u širem smislu traženja pravde i pomaganja Pretresnom veću i koje je nezavisno od konkretnih pitanja, koja se odnose na činjenična pitanja koja su predložena preko njenog izveštaja. Dakle, ako Pretresno veće smatra da je to primereno, mi bismo želeli da iznesemo svoju argumentaciju o tome.

SUDIJA ORIE: Još jedno pitanje, gospodine Re. Možda me pamćenje ne služi baš najbolje, ali da li je ovo prvi put da ste vi zauzeli stav da izveštaj profesorke Lecomte o tom konkretnom aspektu, je nešto što izlazi izvan njene ekspertize ili ste izrazili takvo mišljenje i u vreme kada smo tek dobili taj izveštaj i kada se o drugih tražilo da to prokomentarišu. Da li ste tada već tvrdili da nema potrebe da se to komentariše, jer je taj deo izveštaja nešto što izlazi izvan područja njene ekspertize i da to treba ignorisati?

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Da li je moje pitanje jasno?

TUŽILAC RE: Ako nas pitate kada je Tužilaštvo zaključilo da profesorka Lecomte ...

SUDIJA ORIE: Pitanje je kada ste prvi put izrazili takvo mišljenje, danas ili ranije? Možda, ako to niste ranije zaključili, onda to, naravno, niste ni mogli da izrazite. To je jasno. Ali, samo bih hteo da se uverim da me moje sećanje još uvek služi, kada mislim da je ovo prvi put da se govori o tome da je profesorka Lecomte izašla izvan svog polja stručnosti, kada je reč o tom aspektu njenog izveštaja.

TUŽILAC RE: Pa, verovatno je sada prvi put da smo mi to izrazili u sudnici. Ali, to što smo tražili od gospodina Dourela njegovo veštačenje u julu, znači da smo o tome već razmišljali, a posebno u vreme kada su postavljena pitanja profesoru Aleksandriću i kada je to postalo sporno. Mi smo, naravno, bili zainteresovani za ono što je bilo rečeno, ali sada, da li smo to izrazili u sudnici, mislim da nismo.

SUDIJA ORIE: Pretresno veće bi želelo da posveti konkretno pažnju tome da li su zaključci ili metode vezani za veštačenje svedoka, ... da, ima li još nešto?

ADVOKAT EMMERSON: Ne, u vezi sa tim pitanjem. Hteo bih da sada pređemo na pitanje vezano za dokazne predmete za sledećeg svedoka. Danas ujutro je gospodin Re obavestio Odbranu i Pretresno veće o nizu dokaznih predmeta koje ima nameru da iskoristi sa predstojećim svedokom. Mislim da nema nikakvih zaštitnih mera za sledećeg svedoka.

SUDIJA ORIE: Pretresno veće ne zna za bilo kakve Za sledećeg svedoka nema zaštitnih mera, niko to nije zatražio niti se očekuje.

TUŽILAC RE: Nismo tražili zaštitne mere za ovog svedoka.

SUDIJA ORIE. Da.

ADVOKAT EMMERSON: Dakle, kada je reč o gospodinu Repiću, ne znam da li je Pretresno veće videlo e-mail koji je uputilo Tužilaštvo. U tom e-mailu se predlaže da bi preko ovog svedoka Tužilaštvo pokušalo da upotrebi četiri izjave, izjave koje su uzete od uhapšenih, osumnjičenih lica, koja se nalazila u pritvoru između juna 1998. godine i marta 1999. godine. A ovo se odnosi na nestanak Radeta Popovića i njegovog kolege. Časni Sude, vi se, bez sumnje, sećate da su posmrtni ostatci Radeta Popovića, odnosno delimični ostatci pronađeni u kanjonu u septembru mesecu. Ove izjave, časni Sude, su izjave koje nije uzeo ovaj svedok. To je jasno iz njegove izjave, da on sam nema nekakva saznanja, bilo neposredna ili posredna, o okolnostima u kojima su oni izgubili život. Jedino što je njemu poznato jeste da su se oni zaputili iz Babaloća/Baballoq u Junik/Junik i da ove dve osobe nisu stigle na svoje odredište. Mi sa dužnim poštovanjem ulažemo prigovor na to da se uz ovog svedoka uvrste u spis izjave koje su navodno uzete od osumnjičenih lica i koja su tom prilikom saslušavana, jer, prema sadržini njihovih izjava, oni izgleda nemaju nikakvih saznanja za navode koji se iznose da su ova dva lica uhapšena, držana u pritvoru, a potom ubijena, nasuprot mogućnosti da su izgubili život na neki drugi način, možda, na primer u razmeni vatre. Dakle, u pitanju su četiri izjave koje je uzela služba bezbednosti i mi sa dužnim poštovanjem ulažemo prigovor na njihovo usvajanje u spis uz ovog svedoka. S obzirom na to da je reč o osobama koje bi mogle i same da daju iskaz na odgovarajući način, Tužilaštvo ni na koji način nije pokušalo da od njih uzme izjave. Naša argumentacija glasi da te izjave nemaju nikakvu dokaznu vrednost za Pretresno veće. U ovim okolnostima ove izjave ne spadaju u istu kategoriju izjava koje smo mi razmatrali, na primer, kada je bilo reči o Zenelu Aliji i Bekimu Kalamashiju. Tada je bilo reči o procesu istrage koji je bio u toku. Međutim, kao što mi kažemo, ove izjave ne spadaju u tu kategoriju, ovaj svedok nije u položaju da sa njima razgovara. Gospodin Re može da potvrdi da ih nikada ranije nije video. Ja ne znam da li je on predočio ove izjave svedoka od kako je stigao u Hag, ali one se ne nalaze u iskazu koji je on trebalo da da i naša argumentacija je da ti dokazni predmeti ne treba da se koriste uz ovog svedoka.

SUDIJA ORIE: Gospodine Re, molim vas da date odgovor na ovo. Takođe, gospodin Emmerson je uveo određenu razliku između izjava Kalamashija za koje tvrdi da su služile u neke druge svrhe. Ja ne mogu to da vidim samo na osnovu jednog e-maila, ne mogu da procenim kakvu dokaznu vrednost mogu da imaju ove četiri izjave, način na koji su one date ili koliko je istinita njihova sadržina. Ja sa tim nisam upoznat. Molim vas da odgovorite.

TUŽILAC RE: Pa, ja moram da priznam da sam iznenađen što je gospodin Emmerson odlučio da troši vreme u sudnici kako bi raspravljao o ovom konkretnom pitanju, a ja sam mu ranije, kada me je pozvao, rekao da nemam nameru da predložim ove dve izjave za uvršćivanje u spis putem ovog svedoka, već ću samo tražiti da budu označene u svrhu identifikacije. Osim toga, kada

svedok iz Državne bezbednosti bude svedočio, tokom narednih nekoliko meseci, hoću reći tokom narednih nekoliko nedelja, onda će ta osoba da potvrdi koji je izvor ovih izjava. Jedini razlog zbog kojeg sam želeo da ih predočim ovom svedoku, jeste da se one identifikuju kao izjave srpske vlade, odnosno da se objasni kakav je postupak njihovog uzimanja. Nemam nameru da ih predložim na usvajanje uz ovog konkretnog svedoka. Ja ću izneti odgovarajuću argumentaciju pravovremeno, u vezi sa time po čemu su oni relevantni, kakva je njihova dokazna vrednost, s obzirom na to da oni potkrepljuju vrednost drugih dokumenata i drugih događaja o kojima će svedočiti drugi svedoci. Dakle, moja namera je jednostavno da se potvrdi da su to izjave srpske vlade koje je uzela Državna bezbednost ili MUP i da za sada ostane na tome.

SUDIJA ORIE: Gospodin Guy-Smith.

ADVOKAT GUY-SMITH: Da, bilo bi prikladnije da se ove izjave predlože na usvajanje u spis u trenutku kada bude svedočio odgovarajući svedok, a ne da se to uradi na ovaj način na koji se sada to čini i ja u tom smislu podržavam ona zapažanja koja je izneo gospodin Emerson. Mi na taj način samo pretrpavamo zapisnik. Nema svrhe da se sada usvajaju ovi dokumenti, nema nikakvih dokaza o njihovoj pouzdanosti, niti imamo informacije o okolnostima u kojima su ove izjave uzete.

SUDIJA ORIE: Ja sam na osnovu reči gospodina Rea shvatio da je glavna svrha toga da se one označe u svrhu identifikacije, i da se postavi pitanje svedoku da li je ovo ona vrsta izjave koje su u to vreme uzimane, a ne da se predloži njihovo usvajanje u spis. Bilo bi zaista prikladnije da se ove izjave predlože za usvajanje u spis onda kada o njima bude svedočio neki primereniji svedok, što se tiče same sadržine. Koliko sam shvatio, to jeste stav i gospodina Rea.

ADVOKAT GUY-SMITH: Međutim, svedok putem kojeg on želi da predloži na usvajanje ove izjave bi trebalo da bude u položaju da kaže da je to vrsta izjave koju je uzimala srpska policija, u određeno vreme. Jer, izgleda da je, zapravo, to ono što gospodin Re namerava da uradi.

SUDIJA ORIE: Naravno, Pretresno veće ne zna tačno uz kog će svedoka biti predložene ove izjave na usvajanje. Dozvolite mi da se posavetujem sa kolegama. Ili, ima li još neko? Gospodine Harvey.

ADVOKAT HARVEY: Ja se u potpunosti slažem sa svim što su već izjavile moje kolege, časni Sude.

SUDIJA ORIE: U onim granicama koje je gospodin Re upravo definisao, odnosno da on neće predložiti usvajanje u spis ovih dokumenata, da se on ne oslanja na istinitost ovih izjava, u smislu njihove sadržine, već da će se pre svega usredsrediti na njihov format, kao takav, Pretresno veće je donelo odluku da neće onemogućiti gospodinu Reu da to učini. Međutim, naravno, treba da bude jasno da Pretresno veće nije upoznato sa okolnostima pod kojima gospodin Re misli da će moći da ih predloži na usvajanje u spis, što se tiče same njihove sadržine. Naravno, kada to bude slučaj, onda će Pretresno veće pravovremeno odlučiti da li je prikladno da se ti dokumenti i usvoje i tada ćemo doneti odluku o tome da li se oni usvajaju u spis. Naravno, tada ćemo već imati izjavu sadašnjeg svedoka u vezi sa njihovom formom. Pretresno veće ne zna da li će u

pitanju biti osoba koja je sastavila veliki broj ovakvih izjava, govorim o osobi koja će docnije o tome svedočiti, osobi, dakle, putem koje će se predložiti na usvajanje u spis ovaj dokument ili će, možda, taj svedok biti neko ko nije u potpunosti upoznat sa načinom na koji se sastavljaju ovakve izjave. Prema tome, u jasno definisanim okvirima, koje je postavio gospodin Re, Pretresno veće će mu dozvoliti da ovi dokumenti budu označeni u svrhu identifikacije.

ADVOKAT GUY-SMITH: S obzirom na ovo što ste upravo rekli, kada gospodin Re bude tražio da se ovi dokumenti označe u svrhu identifikacije, da ne bi došlo do bilo kakvih nesporazuma u budućnosti, molim vas da se konkretno radi zapisnika kaže da je reč o ovim dokumentima o kojima je sada bilo reči.

SUDIJA ORIE: Gospodine Re, ukoliko u nekom trenutku budete predložili ove dokumente za usvajanje u spis, molim vas da nam pomenete, u stvari, morate to da učinite, da je reč o dokumentima koji imaju broj, dakle o dokumentima koji su označeni u svrhu identifikacije i koji bi, eventualno, mogli da postanu dokazni predmeti. Mislim, dakle, da imamo odgovarajuću proceduru za to, pa neće biti poteškoća.

ADVOKAT GUY-SMITH: U redu, kako vi kažete, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Obratićemo pažnju na ovo.

TUŽILAC RE: Radi zapisnika, reč je o predmetu 1973 [sic], po spisku 65.

SUDIJA ORIE: Da, nisam baš mislio da o tome govorimo. U vezi sa tim nemamo poteškoća. Gospodine Re, da li ste spremni da pozovete sledećeg svedoka i ko će ga ispitivati?

TUŽILAC RE: Ja. U pitanju je gospodin Rade Repić i ja ću ga sada pozvati.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA ORIE: Dobar dan, gospodine Repiću. Možete li da me čujete na jeziku koji razumete.

SVEDOK REPIĆ: Dobar dan. Čujem vas dobro.

SUDIJA ORIE: Pre nego što počnete da svedočite pred ovim Sudom, prema našem Pravilniku o postupcima i dokazima, morate da date svečanu izjavu da ćete govoriti istinu. Poslužitelj će vam sada predati tekst svečane izjave. Ja vas molim da pročitate tekst svečane izjave na glas.

SVEDOK REPIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA ORIE: Hvala vam. Izvolite sedite. Vas će najpre ispitivati gospodin Re koji zastupa Tužilaštvo.

svedok: Rade Repić

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC RE

TUŽILAC RE – PITANJE: Dobar dan. Vi se zovete Rade Repić, zar ne?
SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE – PITANJE: Rođeni ste 2. decembra 1965. godine?
SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE – PITANJE: Trenutno služite u srpskoj žandarmeriji?
SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE – PITANJE: Šta ste po činu?
SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Po činu sam potpukovnik.

TUŽILAC RE – PITANJE: A živite u Novom Sadu?
SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ne, živim u jednom gradu u zapadnoj Srbiji, a radim u Novom Sadu.

TUŽILAC RE – PITANJE: To sam i hteo da pitam. Sada ćemo proći kroz neke pojedinosti, ukratko. Vi ste išli na Vojnu akademiju JNA 1986. godine?
SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE – PITANJE: Od 1990. do 1992. godine radili ste u beogradskom MUP-u kao pomoćnik komandanta u policijskoj stanici?
SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE – PITANJE: Od 1992. do 1995. radili ste u Malom Zvorniku? Tamo ste bili pomoćnik komandanta u policijskoj stanici?
SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Počeo sam kao pomoćnik komandanta, a ubrzo sam bio i komandir policijske stanice.

TUŽILAC RE – PITANJE: Od 1995. godine do 2001. bili ste komandant Policijske stanice u Šapcu, u Srbiji?
SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Organizaciona jedinica Loznica u sastavu Sekretarijata u Šapcu.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li ste stupili u PJP, Posebne jedinice policije Srbije?
SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da, 1992. godine.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kakva je bila uloga ove jedinice unutar srpskog MUP-a?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Uloga Posebne jedinice policije u vreme 1992. do kraja 1999. godine jeste da obezbedi javni red i mir, narušen u većem obimu u sredinama u kojoj se to desi. Uglavnom, znači, to su veće sredine, kao Beograd, i da pomogne organizacionim jedinicama poput organizacionih jedinica na Kosovu u uspostavljanju tih narušenih bezbednosnih situacija.

TUŽILAC RE – PITANJE: Po čemu su dužnosti PJP bile različite od dužnosti običnih policajaca?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Razlikovalo se u tome što oprema pripadnika Posebne jedinice policije je bila kompletnija, obuka Posebne jedinice policije je bila nešto stroža, nešto kompleksnija i zadaci koje su izvršavali pripadnici Posebne jedinice policije su bili složeniji, vezani su za, znači, ekscenčne situacije.

TUŽILAC RE – PITANJE: U čemu je bila razlika u naoružanju kojim su raspolagali Posebne jedinice policije u odnosu na obične pripadnike policije?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: U Srbiji, svi pripadnici Ministarstva duže, znači, kratko naoružanje i dugo naoružanje. Posebna jedinica policije, pored kratkog i dugog naoružanja, u sastavu, znači, jedinice, kada se upotrebljavala kao formacija ima i mitraljeze i protivavionske mitraljeze. Znači, nešto je jače naoružana.

TUŽILAC RE – PITANJE: A kada je reč o vozilima?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: I vozila se, naravno, razlikuju. Redovni sastav policije to obavlja sa civilnim, ovaj, sa putničkim vozilima, a pripadnici Posebne jedinice policije za tu svrhu koriste i terenska i teretna vozila, poput *PUH*-ova, *Micubišija*, *Nisana*, *TAM*-ova 110, sad ne znam kako sad to da objasnim, znači, kamiona vojnog tipa.

TUŽILAC RE – PITANJE: A oklopni transporteri, da li Posebne jedinice policije imale oklopne transportere?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Imali su *Boove*, takozvane, znači, borbena oklopna vozila.

TUŽILAC RE – PITANJE: Tenkove?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kalašnjikove?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE – PITANJE: Raketne bacače?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Može li da se ponovi?

TUŽILAC RE – PITANJE: Raketne bacače?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Raketni bacač, ručni raketni bacač?

TUŽILAC RE – PITANJE: Ručni raketni bacač. Na to mislim, možete li da odgovorite. Jeste li ih imali u Posebnim jedinicama policije? Ručne raketne bacače?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Imali smo ih u jedinicama, da.

TUŽILAC RE – PITANJE: Po čemu su se uniforme PJP razlikovale od uniformi redovnih pripadnika policije?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Redovni sastav Ministarstva unutrašnjih poslova, policajci, nosili su jednu sasvim drugu uniformu, plavu, sa kratkim rukavima, sa šapkom, dok su pripadnici Posebne jedinice policije nosili ove maskirne uniforme, sa sivim elementima boje i kačkete i zaštitnu opremu.

TUŽILAC RE – PITANJE: Dakle, postojala je očigledna razlika?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kakav je bio lanac referisanja? Dakle, sistem potčinjenosti, lanac komandovanja u odnosu na redovne snage policije, odozdo, pa naviše?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Lanac komandovanja u Posebnoj jedinici policije je kretao od komandira odeljenja, starešine koji je rukovodio sa deset, do deset pripadnika. Sledeći nivo je komandir voda, koji je komandovao ili rukovodio sa 25 pripadnika. Sledeći nivo je komandir čete, koji je komandovao sa 130 do 150 pripadnika i komandant bataljona ili odreda, u zavisnosti od vremena, koji je komandovao sa 3 do 4 čete, u zavisnosti od formacije.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kako su oni referisali? Kakav je bio sistem podnošenja izveštaja, u odnosu na snage redovne policije? Da li je postojao odvojeni sistem referisanja u lancu komandovanja?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da, postojao je odvojeni sistem komandovanja. Znači, od najnižeg nivoa, izveštavanja su išla prema višem nivou. Znači, komandir odeljenja komandiru voda, komandir voda komandiru čete, a komandir čete, naravno, izveštavao je svog pretpostavljenog komandanta odreda.

TUŽILAC RE – PITANJE: A kome bi, onda, podnosili izveštaje iznad toga? Da li bi to bilo Ministarstvo unutrašnjih poslova ili neka druga institucija?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Komandanti odreda su svoje izveštaji dostavljali komandantu žandarmerije ili licu koga on ovlasti da u određenom trenutku, u određenoj akciji komanduje.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kako se u ovu šemu uklapa general Obrad Stevanović? Kakav je bio njegov posao?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: On je, general Obrad Stevanović je bio pomoćnik ministra, u to vreme i bio je zadužen za Posebne jedinice policije.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li je, dakle, to bio odvojeni sistem referisanja i podnošenja izveštaja u odnosu na redovne snage policije? To je ono što bismo želeli da nam kažete.

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li ste 1998. godine bili komandir čete u Posebnim jedinicama policije. Odnosno, kao što ste upravo opisali, da li ste pod svojom komandom imali između 130 i 150 ljudi?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kakve su bile vaše dužnosti komandira čete? Recite nam, ukratko.
SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Dužnost komandira čete je da se stara o popunjenosti jedinice, da predlaže svaku izmenu, da vrši obuku jedinice, da vrši pripremu jedinice za odlazak na teren, da komanduje jedinicom za vreme izvršavanja bezbednosnih zadataka, rešava tekuće logističke i tekuće druge probleme, koji trenutno nastanu i da o svim problemima, pojavama, izveštava pretpostavljenog starešinu.

TUŽILAC RE – PITANJE: A ko je bio vaš prvi pretpostavljeni 1998. godine, kada ste bili komandir čete?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Moj prvi pretpostavljeni je bio pukovnik Branko Prljević.

TUŽILAC RE – PITANJE: Gde je on bio stacioniran?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Nisam vas razumeo u potpunosti.

TUŽILAC RE – PITANJE: Gde je radio? Gde je fizički bio smešten?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Na ovo pitanje je teško odgovoriti, jer, mi smo u 1998. godini imali različite zadatke i različite akcije, tako da je i njegovo mesto bilo različito. Možemo zaključiti da je najduži period proveo u severnom delu Kosova, odnosno Kosovskoj Mitrovici/ Mitrovicë.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li ste vi bili raspoređeni na Kosovu 1998. godine? Odgovorite samo sa da ili ne.

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE – PITANJE: Koliko puta ste bili na Kosovu, na zadatku?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Između 4 i 5 puta, možda, ne znam tačno. Ali ne manje od toga.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kada ste prvi put otišli na Kosovo 1998. godine?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ne bih se mogao tačno izjasniti o datumu, ali mislim da je to bio mart 1998. godine.

TUŽILAC RE – PITANJE: Jeste li rekli mart?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Treći mesec.

TUŽILAC RE – PITANJE: Zašto ste otišli na Kosovo, kada ste prvi put tamo otišli?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Prvi put smo na Kosovo upućeni radi pomoći lokalnim snagama bezbednosti, jer je došlo do eskalacije stanja bezbednosti na području Srbice/Skenderaj.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kuda ste otišli, u martu 1998. godine? Gde ste bili raspoređeni?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: U martu mesecu 1998. godine bili smo raspoređeni u fabrici lovačke municije i u OUP-u, lokalnoj stanici policije.

TUŽILAC RE – PITANJE: Koliko ste dugo tamo ostali?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Svako moje angažovanje na Kosovu je bilo između četiri i šest nedelja. Za konkretan slučaj ne bih znao da vam kažem. Znači, oko mesec dana.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kada ste otišli za Junik/Junik?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Za Junik/Junik smo otišli u drugoj polovini maja meseca.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kada kažete otišli smo, da li ste povelili sa sobom vašu jedinicu iz Šapca?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Svakako. Kad kažem da smo otišli, znači, pretpostavlja se da sam otišao sa jedinicom.

TUŽILAC RE – PITANJE: Koliko je bilo pripadnika te jedinice?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Tačan broj sada više se ne sećam, ali cela četa je, znači, išla i pretpostavljam da je to bio neki broj od oko 130 ljudi.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kako ste stigli do tog mesta? Autobusom?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Do Kosovske Mitrovice/Mitrovicë smo putovali autobusima, a od Kosovske Mitrovice/ Mitrovicë, preko Istoka/Istok i Peći/Pejë do Dečana/Dečan i do Junika/Junik i Babaloća/Baballoq, smo imali pratnju, konvoj, zaštićeni, pratnju u konvoju.

TUŽILAC RE – PITANJE: Šta mislite pod pratnjom?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Pod pratnjom podrazumeva se pomoć, obezbeđenje, koje pružaju pripadnici PJP, koji se, znači, koji treba da se zamene u toj smeni i koji se nalaze u oklopnim borbenim vozilima.

TUŽILAC RE – PITANJE: Koliko dugo je vaša jedinica ostala na Kosovu, u području Junika/Junik, tokom meseca maja?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Tokom meseca maja, ceo maj i deo juna, mislim da je do polovine juna.

TUŽILAC RE – PITANJE: Zbog čega je vaša jedinica poslata u Junik/Junik?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Kao i u martu, i ovog puta smo u Junik/Junik otišli zbog ispomoći koju smo davali lokalnim pripadnicima policije.

TUŽILAC RE – PITANJE: Zbog čega je njima bila potrebna pomoć?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: U tom periodu operativna saznanja i situacija na terenu ukazivala je da su pripadnici albanske nacionalnosti počeli sa organizovanjem vojnih jedinica, intenzivnim naoružavanjem i počeli su da vrše pritisak na naselja gde su većinski bili Srbi i, prema nealbancima, odnosno Albancima koji su bili lojalni Republici Srbiji.

TUŽILAC RE – PITANJE: Ko je to radio?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Mislite na pritiske?

TUŽILAC RE – PITANJE: Da.

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Naša operativna saznanja su u tom periodu govorila da su to Albanci koji iz lokalnih mesta, lokalnih sela, pored Dečana/Dečan i oko Junika/Junik i oko Đakovice/Gjakovë.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li su obaveštajni podaci pominjali OVK?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: To je period kad su oni intenzivno radili na formiranju OVK.

SUDIJA ORIE: Gospodine Re, molimo bih samo jedno razjašnjenje. Svedoče, vi ste rekli da su u tom periodu obaveštajni podaci i lokalna situacija ukazivali na to da su pripadnici počeli da napadaju naselja. Kada kažete pripadnici, na šta tačno mislite?

SVEDOK REPIĆ: Ljude koji su se opredelili za OVK.

SUDIJA ORIE: Da, ali kada kažete pripadnici, naime, prethodno pitanje ticalo se pomoći lokalnim jedinicama policije. Kada ste govorili o pripadnicima, dakle, niste mislili na pripadnike jedinica policije, nego na pripadnike neke druge organizacije, da tako kažem.

SVEDOK REPIĆ: Da, možda sam ostao nedorečen tu. Znači, na lokalne organe vlasti, na naše kolege koji rade u mesnim stanicama policije.

SUDIJA ORIE: Da. I rekli ste da su ti pripadnici, ti koji su radili za policijske stanice, da su oni počeli da napadaju, reorganizuju se, ... počeli da napadaju naselja koja su bila uglavnom naseljena srpskom stanovništvom, ali i albanska naselja onih Albanaca koji su se svrstala sa Srbima. Dakle, da li vi kažete da su se policajci organizovali, da napadnu lokalna naselja. Ja se još uvek borim sa ovom rečju „pripadnik“, koju ste upotrebili ili ste, zapravo, hteli reći da su se time što su se organizovali i počeli da izvode napade na naselja, da su time postali pripadnici onih jedinica koje su, da tako kažem, vršile napade.

SVEDOK REPIĆ: Pojasniću. Znači, mi smo upućeni tamo da pomognemo lokalnim organima vlasti. Znači, lokalnim policajcima, a iz razloga što su pripadnici albanske narodnosti počeli da se organizuju, znači da se organizuju i naoružavaju, što je imalo za posledicu česte napade na vozila na putevima, česte napade na naselja, gde je srpsko stanovništvo većinsko i vršenje pritisaka na nealbance, odnosno Albance koji su bili lojalni vlasti Republike Srbije.

SUDIJA ORIE: Izvolite nastavite.

TUŽILAC RE – PITANJE: Nešto ranije ste nam rekli da ste stigli autobusima i da ste imali oružanu pratnju. Zbog čega vam je u tom konvoju bila potrebna oružana pratnja?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Pratnja je bila neophodna iz razloga što su od Šipolja, jednog mesta na periferiji Kosovske Mitrovice/ Mitrovicë, celim putem do Dečana/Dečan, do Đakovice/Gjakovë, često dešavali napadi na pojedinačna vozila civila, a posebno su na meti bila vozila policije, pojedinačna.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kakve ste imali informacije o tome ko je vršio te napade?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Upravo ovo što sam malopre rekao. Naše informacije su govornice da se sve češće, da sve češće dolazi do organizovanja lokalnih Albanaca lojalnih OVK i da čestim, odnosno intenzivnim naoružavanjem počinju da vrše sve učestalije napade i oružane provokacije.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kakvo ste naoružanje poneli sa sobom na Kosovo u maju 1998. godine?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Redovno naoružanje koje sam već pomenuo u sastavu PJP, znači, kratko naoružanje, pištolj, dugo naoružanje, automatska puška, mitraljezi i ručni bacači.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li je u području Junika/Junik bilo izbeglica?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da, u području Junika/Junik i Babaloća/Baballoq nalazilo se izbegličko naselje Junik/Junik i Babaloć/Baballoq u kome je u tom periodu bilo smešteno življe izbeglo sa prostora Albanije, Hrvatske, Bosne i uglavnom tih mesta pogođenih ratom.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da se pozabavimo Junikom/Junik. Recite, gde su se izbeglice nalazile u Juniku/Junik?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Kad iz Dečana/Dečan krenete prema Juniku/Junik, na nekih kilometar ispred samog sela Junik/Junik, nalazi se izbegličko naselje koje ima stotinak, imalo je stotinak novih kuća sa kompletnom infrastrukturom urađenom i pripremljenom za kompletan smeštaj i zbrinjavanje izbeglica.

TUŽILAC RE – PITANJE: Odakle su te izbeglice bile i šta su bile po nacionalnosti?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Rekao sam, znači, izbeglice su između ostalog bile i sa prostora Albanije. Dobro se sećam da su dve, tri porodice bile iz jednog sela *Vrane*. To mi je, ovako, ostalo upečatljivo, a između ostalih, znači, bile su i izbeglice iz Bosne i Hrvatske.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li su te izbeglice bili Srbi iz Bosne i Hrvatske?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Pa, pretpostavljam da su bili Srbi, ili su bar većinski bili Srbi, ne bih sad mogao decido da se izjasnim. Možda je bilo i drugih nacionalnosti.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li je to mesto bilo izgrađeno, konkretno, samo da bi se tamo smestile izbeglice ili je ono već postojalo i ranije, pre njihovog dolaska?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ne bih se mogao izjasniti šta je na tom prostoru bilo pre izgradnje ovog izbegličkog naselja, ali ono što zasigurno znam da je naselje bilo novo i urađeno je sa kompletnom, znači, infrastrukturom, sa kućama, okućnicama, asfaltiranim ulicama, zgradom mesne zajednice, zgradom ambulante, zgradom pošte, policijskog odeljenja, znači sve ono što zaokružuje jedno naselje.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da se sada pozabavimo izbeglicama u Babaloću/Baballoq. Možete li nam opisati kakva je situacija bila tamo, u pogledu izbeglica?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: U Babaloću/Baballoq se nalazio jedan deo, odnosno 2/3 jedinice sa kojom sam komandovao i identična je situacija kao i u Juniku/Juniki tu su bile smeštene izbeglice iz ovih krajeva i naselje je bilo identično što se tiče strukture, što se tiče

obima, znači veličine i izgrađenosti, s tim samo što se nalazilo na nekih 4, 5 ili, ajde da kažem, možda preciznije, tačnije možda, jedno 6-7 kilometara jedno od drugoga, sa leve strane puta gledano od Dečana/Dečan prema Đakovici/Gjakovë. Specifičnije je bilo u tom smislu što se nalazilo bliže teritoriji koja je bila pod kontrolom OVK u tom periodu.

TUŽILAC RE – PITANJE: Šta su po nacionalnosti bile izbeglice koje su tada bile smeštene u Babaloću/Baballoq?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Takođe, ne bih se precizno mogao izjasniti o strukturi tih izbeglica, ali zasigurno znam da ih je bilo iz različitih krajeva.

TUŽILAC RE – PITANJE: Koliko vi znate, da li su to bili Srbi?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE – PITANJE: Rekli ste malopre da su 2/3 vaše jedinice bile smeštene u Babaloću/Baballoq, preostala trećina je bila u Juniku/Junik?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li su pripadnici vaše jedinice boravili u istom smeštaju kao izbeglice?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Tako je. I u jednom i u drugom izbegličkom naselju koristili smo za smeštaj jedinice one kuće na periferiji koje nisu bile, u kojima nisu bile smeštene izbeglice.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li ste vi bili u Juniku/Junik ili Babaloću/Baballoq?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ja sam bio u Juniku/Junik.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kakva je bila bezbednosna situacija u odnosu na izbeglice, kada govorimo o Juniku/Junik, a kakva u Babaloću/Baballoq? Prvo nam recite za Junik/Junik?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Po dolasku mom i moje jedinice u Junik/Junik, situacija je bila nešto povoljnija u Juniku/Junik i iz tog razloga smo se i opredelili da angažujemo samo 1/3 angažovane jedinice. Selo Junik/Junik, nadomak izbegličkog naselja, je jedno selo koje je važno za najveće u bivšoj Jugoslaviji. Procene su bile da se u tom periodu u selu nalazilo od 7 do 9 hiljada stanovnika i mi smo u tom periodu u saradnji sa komandrom lokalne policije, redovno odlazili u selo, vršili patrolnu delatnost, kontaktirali sa lokalnim stanovništvom i obilazili srpske kuće koje su, par njih, bilo na periferiji Junika/Junik.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li je bilo napada na izbeglice u Juniku/Junik, tokom tog perioda, dakle od maja do juna 1998?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: U tom periodu nije bilo provokacija od strane meštana iz Junika/Junik prema izbeglicama u izbegličkom naselju. Te izbeglice su uglavnom imale problem kada su odlazile u Dečane/Dečan po nekim svojim privatnim obavezama, gde su imale česta presretanja, kontrole, maltretiranja, od nelegalnih organa, znači od uniformisanih lica koji su predstavljali OVK.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kako ste za sve to saznali?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Na svu sreću veliki broj tih ljudi koji su imali tih problema, su se živi i zdravi vratili u naselje i onda smo u kontaktima došli do tih saznanja.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kažete da se veći broj vratio, da li time želite da kažete da se neki od njih nisu vratili?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Pa, ne bih se tačno mogao izjasniti, bilo je slučajeva da se procesuirao određeni nedolazak, nepovratak izbeglica, ali je to ostalo nerazjašnjeno da li su ih UČK odveli ili ne ili su se oni samovoljno udaljili iz izbegličkog naselja.

TUŽILAC RE – PITANJE: Malopre ste nam rekli da su neke od izbeglica sačekivali i zlostavljali ljudi koji su se predstavljali kao OVK i da su im pregledali lične dokumente. Kad kažete zlostavljali, šta znate o tome?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Sama činjenica da vas na putu zaustavi naoružana grupa ljudi, da vas izvede iz vozila, pretresa, oduzima vam dokumente, gleda, čini vas nebezbednim i sigurno da to nije nimalo prijatno za te ljude.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da se sada pozabavimo Babaloćom/Baballoq. Razgovarali smo sada o Juniku/Junik, a da se sada pozabavimo sa izbeglicama i bezbednosnom situacijom u kojoj su oni bili u Babaloću/Baballoq, tokom maja i juna 1998. Koja je bila razlika u odnosu na Junik/Junik?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Razlika u izbegličkom naselju Babaloć/Baballoq, za razliku od, poredeći sa Junikom/Junik, se sastojala u tome što su oni bili dislocirani bliže ovim selima, ovim naseljima gde je OVK činio, znači, tu većinski deo i gde je bezbednost za rad lokalnih organa vlasti bio gotovo nemoguć. Niste mogli uputiti ni jednu patrolu lokalnih policajaca da završi bilo kakav posao u selima u zaleđini Babaloća/Baballoq. Drugo, svakodnevnice su bile provokacije prema naselju Babaloć/Baballoq, prema izbeglicama i jedinici koja ih je obezbeđivala, oružane provokacije.

TUŽILAC RE – PITANJE: Molim vas, opišite Pretresnom veću što podrazumevate kada kažete oružane provokacije? Šta se stvarno događalo?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Kad kažem provokacije, mislim na napucavanje. Znači, da svakodnevno imate problem da vaši organi bezbednosti, koji se nalaze na osmatračnicama, na mestima predviđenim za obezbeđenje naselja, budu ugrožavani vatrenim oružjem, da morate da kopate rov da bi te ljude bezbedno doveli na mesto gde će da rade svoj deo posla.

TUŽILAC RE – PITANJE: Gde su se nalazile te osmatračnice?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Na periferiji naselja, prema raskrsnici Rastavica/Rastavicë, prema ovim selima prema Radonjićkom/Radoniq jezeru i na visu iznad Babaloća/Baballoq, ostaću vam kratak za taj topografski podatak, čuka neka, više se ni ne sećam.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li možda govorite o *Erečkoj suki*?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da. *Erečka suka*.

TUŽILAC RE – PITANJE: Malopre ste rekli da se nije mogla poslati patrola lokalne policije da se izvrši neki zadatak u selima koja su bila u zaleđu Babaloća/Baballoq. Kada govorite o zaleđu Babaloća/Baballoq, na koje područje mislite?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Prema Radonjićkom/Radoniq jezeru, prema selima Rznić/Irzniq, Dubrava/Dubravë i još tamo 5, 6 tih sela koja su prema jezeru. S leve strane puta, gledano od Dečana/Dečan.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li je MUP ili PJP uopšte mogao da ulazi u to područje u to vreme, prema tim selima koja ste nam upravo sada spomenuli?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Pa, bez preke potrebe ni PJP, kao takva jedinica, nije ulazila u ta sela, jer se već uspostavio jedan odnos šta je pod kontrolom UČK, OVK, a zaštita je vršena, znači, samo u oslobađanju komunikacija. Znači, da komunikacije važnije budu slobodne i da se uspostavi normalno funkcionisanje ljudi, roba.

TUŽILAC RE – PITANJE: Možete li samo da mi razjasnite šta ste mislili sa ovim poslednjim? Kažete da je zaštita služila samo za to da se oslobode ili deblokiraju komunikacije? Kada govorite o komunikacijama, na koje komunikacije mislite?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Mislim na glavne komunikacije ekonomski, između centara, znači, Đakovica/Gjakovë, Dečani/Dečan, Peć/Pejë, a kad kažem, znači, da nismo ulazili bez preke potrebe, to je da smo, to hoću da kažem, da se maksimalno izbegavala bilo kakva provokacija nekih sukoba.

TUŽILAC RE – PITANJE: Sukoba sa OVK?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE – PITANJE: Dok ste bili tamo u području Junika/Junik i Babaloć/Baballoq, u periodu maj, juni 1998. da li ste vi ili vaša jedinica odlazili u ta sela, sela koja su bila na levoj strani puta, gledano od Dečana/Dečan?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Nismo imali takve zadatke.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li je bilo napada na izbeglice, bilo u Babaloću/Baballoq ili iz Babaloća/Baballoq, tokom maja i juna 1998. dok se vi bili tamo?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Više se ne sećam.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kakve ste informacije imali o tome koliko je pripadnika OVK bilo u tom području koje se nalazilo sa leve strane tog puta?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Pa, naše službene operativne informacije su ukazivale da se u tom periodu, u tom reonu, desetak tih sela, već nalazilo oko 600 naoružanih i obučanih, znači, kompletiranih pripadnika OVK, dok su podaci govorili da je i daleko veći broj naoružanih ljudi koji još uvek samo poseduju oružja, ali nisu imali kompletnu opremu, uniformu i sve ostalo.

TUŽILAC RE – PITANJE: Koliko vi znate, da li je OVK imao kontrolne punktove, bilo na lokalnim putevima ili na glavnim komunikacijama u tom periodu, u tom području?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Lokalni punktovi su postojali i postojale su te oružane straže, kako su ih oni zvali ispred svakog sela, odnosno na tim lokalnim putevima. Međutim, ja bih to pre nazvao vojnički, to su bile zasede, a ne straže.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kako ste znali da su se tu nalazili?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Svaki pokušaj lokalnih organa vlasti ili je bio sprečen ili grubim zaustavljanjem, kontrolom ili, ovaj, otvaranjem vatre prema organima vlasti, odnosno policajcima.

SUDIJA ORIE: Upravo gledam na sat. Da li bi ovo bio prikladan trenutak za pauzu.

TUŽILAC RE: Bio bi.

SUDIJA ORIE: Onda idemo na pauzu, do 16.15 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospodine Re, daću vam priliku da nastavite glavnog ispitivanje svedoka. No, pre toga Pretresno veće je razmotrilo pitanje koje je bilo postavljeno u vezi sa veštacima koje treba pozvati. Gospodine Repiću, mi najpre moramo da se pozabavimo jednim pitanjem koje ni na koji način ne utiče na vas. Ja vam se izvinjavam što ćemo se sada baviti ovim pitanjem, jednostavno ne obraćajte pažnju na to što ću ja sada reći. To se odnosi na strane u suđenju. Gospodine Re, Pretresno veće je sklono uverenju da bi nama bilo od pomoći da saslušamo sve iskaze veštaka u vezi sa pitanjima o kojima smo raspravljali pre pauze. Drugim rečima, predlažemo da pozovete veštaka Lecomte, a ne samo veštaka Dourela. Istovremeno, Pretresno veće je zabrinuto u vezi sa tim da se svedoci ovde pozivaju pa da se šalju kući, pa da se ponovo pozivaju kako bi odgovarali na određene kritike. Mislim da postoji očigledna razlika, vi me ispravite ukoliko ja grešim. Dakle, očigledna razlika između veštaka i običnih svedoka je u tome što veštaci mogu da prisustvuju iskazima drugih veštaka, i da imaju saznanje iz prve ruke u vezi sa onim o čemu veštak govori. Ja razumem da imate poteškoća u vezi sa tim da dovede druge svedoke, docnije danas. Zbog toga se Pretresno veće zapitalo da li bi bilo moguće da se razmotri mogućnost da svedoci Lecomte i Dourel istovremeno budu u sudnici, recimo u sredu i u četvrtak. Možda se to ne uklapa baš u potpunosti u vaše planove, ali istovremeno, Pretresno veće, naravno, manje zanima to ko će nastupiti prvi, u kom trenutku i kakve kritike jedan veštak ima u odnosu na mišljenje onog drugog. Prema tome, ukoliko postoji mogućnost da svedok prati postupak bilo bi dobro, ukoliko je nemoguće da budu istovremeno u sudnici, postojala bi mogućnost, putem Interneta ili video snimka ili DVD snimka, tako da oni to mogu da prate, jer nema baš mnogo smisla da se jedan veštak ispituje o tome šta je drugi veštak rekao, pošto je sam taj drugi veštak u boljoj situaciji da shvati, neposredno, reči drugog veštaka. Gospodine Re, u ovom trenutku Pretresno Veće još nije donelo nikakvu odluku, ali mislim da na osnovu onoga što ste rekli, mi smo shvatili da ste vi spremni da razmotrite ovo što bi Pretresno veće smatralo da bi bilo od pomoći.

TUŽILAC RE: Ukoliko Pretresno veće želi da čuje profesorku Lecomte, mi ćemo je onda i pozvati. Što se tiče samog rasporeda, mislim da je gospodin Dourel na raspolaganju u utorak i u sredu ove nedelje i to je jedino vreme kada on može da dođe i neće biti slobodan sve do oktobra. Ne znam ništa o tome kada je raspoloživa profesorka Lecomte i koliko je ona u stanju da čita engleski transkript, pošto pretpostavljam da transkript na francuskom jeziku neće biti spreman do četvrtka ili petka.

SUDIJA ORIE: Ja nemam transkript na raspolaganju, moram da pitam tehničare u kojoj meri bi snimak francuskog kanala uz video snimak bio dostupan i ne znam da li može usmeno prevođenje da se prati preko Interneta. Verujem da bi to bilo moguće, nisam sasvim siguran, ali svakako postoji neka mogućnost koja bi mogla da se istraži, mada bismo, naravno, mogli da razmotrimo mogućnost da, ukoliko je to moguće, pozovemo profesorku Lecomte, mada je ona, naravno, možda veoma zauzeta. Ali, ukoliko bi mogla da prati deo iskaza koji će dati veštak Dourel i onda da nam se pridruži u sredu, to bi bilo rešenje. Ali, Pretresno veće bi želelo da predloži da aktivno istražite sve mogućnosti da se saslušaju iskazi oba svedoka pred Pretresnim većem, a po mogućnosti na takav način da oni ne moraju da dolaze u 5 ili 6 navrata. To bi bio naš predlog. Ukoliko bilo ko ima bilo kakav komentar na to koji bi trebalo da imamo u vidu... Naravno, Odbrana može da iznese komentare u ovom trenutku, mada ne bismo želeli da stupimo u neku suviše opsežnu raspravu o ovom pitanju. Međutim, ukoliko smatrate da je ovo u potpunosti neizvodljivo ili neprihvatljivo za Odbranu, onda to recite.

ADVOKAT EMMERSON: Ne, to uopšte nije slučaj. Pod uslovom da je to praktično izvodljivo, mi smo saglasni sa tim.

SUDIJA ORIE: Gospodine Re, pošto smo se pozabavili ovim pitanjem pozivamo vas da nastavite sa ispitivanjem svedoka. Gospodine Repiću, ponovo se obraćamo vama i izvinjavamo se još jednom što smo morali da raspravljamo o nekim drugim pitanjima. To su bila hitna pitanja. Gospodine Re, imate reč.

TUŽILAC RE – PITANJE: Gospodine Repiću, samo trenutak, molim, izvinite.

SUDIJA ORIE: Možda bi neka od strana mogla da mi bude od pomoći. Pokušavam da pronađem fotografiju Babaloća/Baballoq, odnosno brda Babaloć/Baballoq na kojem se vidi ovo naselje, ali ne mogu da pronađem broj ovog dokaznog predmeta. Može li neko da mi pomogne?

ADVOKAT EMMERSON: Mogu time da se pozabavim tokom unakrsnog ispitivanja.

SUDIJA ORIE: Da, ali možete li odmah da mi navedete broj predmeta?

ADVOKAT EMMERSON: Mogu. U pitanju je D111 i D112.

SUDIJA ORIE: Hvala vam. Gospodine Re, imate reč.

TUŽILAC RE – PITANJE: Pre pauze postavljao sam vam pitanja o kontrolnim punktovima OVK i vi ste rekli Pretresnom veću da biste to pre nazvali zasedama, nego stražama na ulasku i

izlasku iz sela. Da li je periodu kada ste vi bili dole, dakle u maju i junu 1998. godine, postojala bilo kakva razlika u aktivnostima OVK noću u odnosu na ono što se događalo danju. I, ukoliko jeste, molim vas recite šta se događalo noću.

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Naša saznanja, odnosno ono što smo mogli da registrujemo, uočimo, sa naših položaja sa kojih smo obezbeđivali ova dva naselja, ukazivala su na određene aktivnosti Albanaca u zaleđini sela Junik/Junik, odnosno u prostoru između sela Junik/Junik i državne granice sa Albanijom. Sve se to dešavalo, znači, u noćnim satima, u kasnim noćnim satima ili jutarnjim, gde ste svakodnevno, odnosno svake noći registrovali pokrete više motornih vozila, traktora, određene, znači, aktivnosti koje nisu bile normalne za jedno seoske naselje bez osvetljenja i to, a upravo su ukazivala da se radi na određenim pripremama, odlasku i dolasku sa državne granice.

TUŽILAC RE – PITANJE: Šta su oni, zapravo, radili?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Pretpostavljamo da su u tom periodu, sa tim aktivnostima koje smo mi neposredno, ovaj, uočavali, odlazili na tim lokalnim putevima na državnu granicu i sa granice dovozili oružje, municiju i sve ostalo, znači, vojnu opremu.

ADVOKAT GUY-SMITH: Izvinjavam se. Ovaj odgovor je spekulativan. Mislim da to predstavlja poteškoću. On može da kaže šta je uočio i meni to uopšte ne smeta ukoliko gospodin kaže šta je on lično primetio. Međutim, u pogledu toga šta je bila svrha tih kretanja u bilo kom trenutku, ne postoje bilo kakve informacije u ovom trenutku, osim spekulacije koje iznosi svedok.

SUDIJA ORIE: Da, međutim istovremeno pitanje je bilo jasno, šta su oni radili. Svedok je spontano odgovorio na to pitanje. Prema tome, gospodin Re može da produži. Ovo je, možda, komentar iskaza, pre nego bilo šta drugo. Možete da nastavite, gospodine Re.

TUŽILAC RE – PITANJE: Sada ćemo preći na jedno drugo pitanje, to je pitanje Rada Popadića i pitanje Nikole Jovanovića. Ko je bio Rade Popadić?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Rade Popadić je bio pripadnik Ministarstva unutrašnjih poslova i radio je kao vođa sektora u Sekretarijatu unutrašnjih poslova u Šapcu. To su mu bile redovne dužnosti, kao policajca, a u okviru Posebne jedinice policije, angažovan je kao komandir voda u PJP iz sastava SUP-a Šabac.

TUŽILAC RE: Da li bih mogao samo za trenutak da preko Pretresnog veća pitam, da li nas je Odbrana obavestila o dokaznim predmetima koje namerava da koristi u unakrsnom ispitivanju. Upravo pokušavamo da utvrdimo da li to postoji.

SUDIJA ORIE: Možete li da nas obavestite o tome?

ADVOKAT EMMERSON: Da, u onoj meri u kojoj ćemo se osloniti na bilo koje dokazne predmete, to će biti oni koje smo već uputili.

TUŽILAC RE: Časni Sude, ja ne mogu da pronađem taj spisak.

SUDIJA ORIE: Dakle, postavlja se pitanje da li je to upućeno e-mailom ili na neki drugi način.

TUŽILAC RE: Pa ja, zapravo, jednostavno ne mogu to da pronađem, pa bih molio da pošalju ponovo.

SUDIJA ORIE: Ako bismo mogli još jedan primerak da dostavite Tužilaštvu, bili bismo vam zahvalni na tome. Gospodine Re, kada sam malopre rekao da je ovo bio komentar na iskaz, pre nego bilo šta drugo, to, naravno, nije značilo da odgovor koji počinje rečima „pretpostavili smo, da tokom tog vremenskog perioda aktivnosti koje smo mogli da uočimo...“, dakle, u takvoj vrsti rečenice, naravno, postoji poteškoća u tom smislu da to jeste samo pretpostavka, a ne i lično uočavanje.

TUŽILAC RE: Razradiću to pitanje.

TUŽILAC RE – PITANJE: Ukoliko se sećate, gospodine Repiću, pre nekoliko trenutaka vi ste rekli Pretresnom veću da ste na osnovu svojih zapažanja pretpostavili da su išli do državne granice i donosili naoružanje i municiju, odnosno vojnu opremu sa državne granice sa Albanijom. Šta ste vi videli ili čuli, što vas je navelo na zaključak da su donosili oružje iz Albanije?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: S obzirom da se radi o noćnim satima, znači, teško je bilo šta uočiti. Ali, ono što se moglo čuti i zaključiti kroz osmatranje i registrovanje svakih pokreta, može se zaključiti, znači, aktivnost motornim vozilima iz sela Junik/Junik prema, znači, lokalnim putevima prema granici i mogu još, uz ovaj komentar da dodam, ako se desi da u celom rejonu, u celom regionu nemate električnu struju i u jednom selo ili jedan zaseok zasiya, bukvalno, znači samo se tu agregati uključe i pojavi se struja, onda to u vojničkom smislu podrazumeva da je to dobar orijentir za onoga ko se kreće sa granice bez upotrebe svetala ili drugih pomagala.

TUŽILAC RE – PITANJE: O kom dobu u toku noći govorite, kada govorite da je dolazilo do tih naglih osvetljavanja?

ADVOKAT GUY-SMITH: Izvinjavam se, ali on nije rekao da bi se naglo osvetlilo neko mesto.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kada bi se neko mesto osvetlilo, bilo da je to iznenada ili ne, u koje doba noći se to događalo?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: To se događalo u kasnim satima. Znači, da uzmemo od nekih 23 pa do svanuća, do 05, znači, uglavnom, znači to su kasni, kasni noćni sati.

TUŽILAC RE – PITANJE: Šta vas je navelo na pomisao da naoružanje stiže iz Albanije, odnosno da se ovaj saobraćaj odvija iz Albanije, a ne u suprotnom smeru?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Opet ću se vratiti, znači, na one naše službene informacije, koje smo dobijali od organa koji su to, i vojnih i civilnih, koji su to prikupljali i činjenice da je pre vremena o kom pričamo, znači, pre 1998, da je došlo do pada režima u Albaniji, gde se moglo oružje ove prirode o kojoj pričamo, kupiti ili nabaviti po jako niskoj ceni, da su svi kanali za snabdevanje tadašnje OVK išli upravo iz Albanije, jer je tamo ta mogućnost bila daleko olakšana.

TUŽILAC RE – PITANJE: Ono što ja pokušavam da shvatim je sledeće: šta vas je navelo u vezi sa osvetljivanjem sela između 11 uveče i 5 ujutro, na pomisao da je to služilo kao pomoć ljudima koji su donosili oružje iz Albanije da se orijentišu?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ako pogledate topografski, državna granica sa Albanijom je na određenoj nadmorskoj visini. Sa državne granice, teritorija se polako spušta u jednu, slobodno rečeno, dolinu, gde se nalaze, znači, naselja Junik/Junik, Babaloć/Baballoq i uopšte, znači, ta komunikacija od Peći/Pejë prema Đakovici/Gjakovë. Ako imate potrebe da bilo kakvu aktivnost završite bez ikakvih pomagala sa granice prema dubini teritorije, onda će vam najbolji orijentir biti dobra, znači, dobra pozicija, dobra tačka koja je osvetljena i bez obzira kako da se krećete i po kakvom terenu, da li ste trenutno ušli u neku masku, u dolinu, prvom prilikom kojom izađete na vis, opet ćete uočiti tačku koja će vas voditi i ispravljati vašu putanju.

TUŽILAC RE – PITANJE: Koliko puta ste uočili ovu pojavu tokom maja i juna 1998. godine?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Tačan broj ne znam, ali više puta je to bilo u tom periodu. Verovatno da su, s obzirom da mi, naše angažovanje je bilo u smenama, verovatno da bi i ostali prisutni imali ista zapažanja.

TUŽILAC RE – PITANJE: A kako su Posebne jedinice policije reagovala, kada su ovo uočile?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Konkretno mogu da vam govorim samo o pripadnicima Posebne jedinice policije koji su bili angažovani u sastavu moje čete. S obzirom da smo imali konkretan zadatak, obezbeđenje izbegličkih naselja Junik/Junik i Babaloć/Baballoq, naša reakcija na te pojave je bila registrovanje i izveštavanje pretpostavljenih komandi u cilju preduzimanja određenih mera.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li ste izlazili noću da biste videli šta se događa? Da li ste slali patrole u ta sela koja bi bila osvetljena? To je ono što vas ja pitam.

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ja nisam.

TUŽILAC RE – PITANJE: Zašto ne?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Pokušao sam da vam objasnim, znači, da je moj zadatak bio obezbeđenje izbegličkog naselja i takav vid angažovanja kosio bi se sa tim zadatkom koji sam konkretno radio.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li vam je poznato je li neka druga jedinica MUP-a ili Posebnih jedinica policije reagovala na to što su se sela osvetljavala noću. Možda na takav način što bi otišli na lice mesta i pokušali da utvrde šta se događa.

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: S obzirom da su te lokacije bile opet na drugoj strani, pokušavam, dakle da vam objasnim, znači, topografski, na drugoj strani tih naselja, znači naselja koja su bila pod kontrolom OVK, memam saznanja da li je neka jedinica pokušavala da uđe u ta sela i da, eventualno, proveri zbog čega se to dešava, jer to bilo isuviše, isuviše opasno i bilo bi daleko neželjene posledice.

TUŽILAC RE: Da li je Pretresno veće zainteresovano da čuje još nešto o ovoj temi?

SUDIJA ORIE: U svom poslednjem odgovoru svedok je rekao da su se ta mesta nalazila sa druge strane, a ta druga strana je bila pod kontrolom OVK. Nije baš najjasnije šta je podrazumevao pod drugom stranom, da li je mislio na drugu stranu nečega, čega? Da li biste to mogli podrobnije da objasnite, svedoče?

SVEDOK REPIĆ: Pokušaću da vam objasnim još jednom. Znači, državna granica sa Albanijom nalazi se na određenoj nadmorskoj visini. Od državne granice teren lagano pada prema naseljima Junik/Junik, Babaloć/Baballoq i ovim selima koja pominjem, znači, koja su bila pod kontrolom. To je, uglavnom, put koji vodi od Dečana/Dečan prema Đakovici/Gjakovë. Od tog puta, na drugu stranu, to što sam rekao, na drugu stranu, ponovo se teren polako, ovaj, nadvišava i na toj strani su se pojavljivala ta svetla, koja su bila orijentiri. U drugom slučaju ta svetla i ne bi se mogla, ne bi mogla biti viđena.

SUDIJA ORIE: Da. Ovo je naše poslednje pitanje. Vi ste nam objasnili sve razloge zbog kojih ste verovali da oni krijumčare ili ... uvoze naoružanje. Da li ste mogli nešto slično da uočite, a da se pri tom uvozi neka druga? Na osnovu čega ste zaključili da je baš konkretno reč o naoružanju.

SVEDOK REPIĆ: Pa, s obzirom da pričamo o periodu kada se OVK intenzivno bavila formiranjem vojne formacije i naoružavanjem, masovnijim naoružavanjem nego što je to činila ranije, ne isključujemo mogućnost da se tu radilo i o bilo kojoj drugoj robi, ali na ovaj način na koji se to radilo i u vreme u koje se to radilo, sve ukazuje da se radilo upravo o krijumčarenju, a ne o uvozu vatrenog oružja i opreme.

SUDIJA ORIE: Hvala, možete da nastavite gospodine Re.

TUŽILAC RE – PITANJE: Postavio sam vam pitanje o Radu Popadiću. Ko je bio Nikola Jovanović?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Nikola Jovanović je bio pripadnik Ministarstva unutrašnjih poslova u činu mlađeg vodnika i radio je u lokalnoj policijskoj stanici opštine Ljubovija. Bio je izuzetno mlad čovek, neoženjen, dobar čovek, dobar kolega i dobar pripadnik PJP.

TUŽILAC RE – PITANJE: Mislim da ste upravo rekli da je bio dobar pripadnik OVK? Da li je to ispravka koju su prevodioci upravo pomenuli? Jeste. Da li su Rade Popadić i Nikola Jovanović bili pripadnici vaše čete PJP?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ja tu grešku nisam čuo. Ali, znači, ponavljam bili su dobri pripadnici Posebne jedinice policije i u sastavu su bili čete kojom sam komandovao.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li su oni došli sa vama iz Šapca, u maju 1998. godine, u Junik/Junik?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE – PITANJE: Gde su bili smešteni?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Bili su smešteni u izbegličkom naselju u Juniku/Junik.

TUŽILAC RE – PITANJE: Odakle je vaša jedinica dobijala hranu i svakodnevno se snabdevala kada ste se nalazili u Juniku/Junik?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Moja jedinica se logistički oslanjala na Sekretarijat unutrašnjih poslova u Đakovici/Gjakovë i svakodnevno smo dobijali sledovanje hrane, upravo iz restorana iz Đakovice/Gjakovë.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kako su dolazili iz Đakovice/Gjakovë u Babaloć/Baballoq i Junik/Junik?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: U tom periodu, baš iz ovih razloga, čestih napada na sva policijska vozila koja su išla pojedinačno, bez pratnje, pokušavali smo da se dovijamo na raznorazne načine, da menjamo vreme polaska, da uključimo civilna motorna vozila, da naši pripadnici Posebne jedinice policije budu u civilu. Upravo iz razloga da smanjimo našu, da budemo što manje uočljivi i izbegnemo te provokacije koje su se dešavale u putu.

TUŽILAC RE – PITANJE: Koliko često je vaša jedinica dobijala hranu iz Đakovice/Gjakovë?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Svakodnevno.

TUŽILAC RE – PITANJE: Koliko puta dnevno?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Jednom.

TUŽILAC RE – PITANJE: Šta se dogodilo sa Radom Popadićem i Nikolom Jovanovićem? Da se vratimo sada, dakle, na zadnji dan kada ste ih videli.

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Zadnji dan kada sam ih žive video, imali smo redovne jutarnje aktivnosti, što podrazumeva ustajanje, obilazak jedinice, obilazak naših radnika, kontrola, smotra, bukvalno, vojnički rečeno, smotra. Sa Radom Popadićem sam imao susret u smislu jednog razgovora jutarnjeg, razmene informacija, razmene određenih, izdavanja određenih zadataka, rešavanje tekućih problema i dogovora oko odlaska, odlaska za taj dan do Đakovice/Gjakovë, do Sekretarijata unutrašnjih poslova, preuzimanja obroka za celu četvu i povratka u Junik/Junik.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li kažete da je to bio jutarnji raport?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Može se tako reći.

TUŽILAC RE – PITANJE: Otprilike, u koje doba?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: To je najčešće bilo između pola 8 i 8, nikad nije bilo strogo precizirano, nego je to vreme diktiralo obaveze i problemi koje je jedinica imala.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kojeg datuma, koliko se sećate, ste poslednji put videli Rada Popadića i Nikolu Jovanovića?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ako se dobro sećam, to je bilo 23. maja.

TUŽILAC RE – PITANJE: 1998?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE – PITANJE: Koliko ste sigurni, sada, 9 godina kasnije, u to da je to bilo baš tog datuma?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Pazite. U pravu ste kad kažete, znači, posle 9 godina može se jedan čovek, može i da ih permutuje, određene datume i to, mislim da je bilo 23. 05. ako se varam, nemojte mi zameriti.

TUŽILAC RE – PITANJE: Koju ste odluku doneli ujutro na tom raportu, kada je tamo bio gospodin Popadić, a u vezi sa dobavljanjem namirnica iz Đakovice/Gjakovë?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Taj dan smo se dogovorili da koristimo jedno civilno vozilo koje je bilo privremeno oduzeto u Odeljenju policije Junik/Junik i da dvojica pripadnika, odnosno Rade Popadić i još jedan pripadnik PJP sa tim vozilom krenu do Đakovice/Gjakovë i vrata se u Junik/Junik. Kad kažem, još jedan pripadnik Posebne jedinice policije, naglasio bih zato što po rasporedu, trebao je mesto Nikole Jovanovića da ide sasvim drugi čovek, ali su se oni zbog nekih privatnih obaveza to jutro zamenili, izvestili me, ja sam to odobrio i otišli su Rade Popadić i Nikola Jovanović.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li se sećate kakvo vozilo su oni imali?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Sećam se da je to bilo oduzeto vozilo. A, ako me sećanje služi, ja mislim da je neki *Opel Kadet*.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li su gospodin Popadić i Jovanović u bili u civilnoj odeći ili u uniformi?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Bili su u civilnoj odeći, sa naoružanjem, službenim naoružanjem koje je na zaduženju.

TUŽILAC RE – PITANJE: Šta mislite pod službenim oružjem?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Službeno naoružanje na zaduženju podrazumeva pištolj i dugo naoružanje, odnosno automatsku pušku.

TUŽILAC RE – PITANJE: Rekli ste, dakle, puške i pištolje? Jeste li tako rekli?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li se sećate, da li je to vozilo imalo registarske oznake, da li je imalo tablice?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Jeste imalo tablice, Područnog sekretarijata.

TUŽILAC RE – PITANJE: Policijske tablice? Govorim o onom civilnom vozilu koje je bilo mobilisano.

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ne, to su civilne, znači registarske oznake, sa područja Đakovice/Gjakovë.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kakve su oni namirnice trebali da nabave u Đakovici/Gjakovë?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Oni su iz Sekretarijata unutrašnjih poslova Đakovice/Gjakovë, iz restorana, trebali da podignu dva lanč paketa, večeru i doručak za naredni dan i da podignu kuvani obrok za taj dan.

TUŽILAC RE – PITANJE: Dakle, govorite o toplom obroku?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da, kuvani obrok, to je topli obrok.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li je to bilo i za pripadnike jedinice u Babaloću/Baballoq i za one u Junik/Junik?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li su oni trebali da odu prvo u Đakovicu/Gjakovë, uzmu namirnice, ostave to negde u Babaloću/Baballoq i onda se vrate u Junik/Junik sa ostatkom ...

ADVOKAT GUY-SMITH: Zamoliću gospodina Rea da ubuduće ne postavlja sugestivna pitanja.

SUDIJA ORIE: Imajte na umu.

TUŽILAC RE – PITANJE: Koja je bila zamišljena putanja i kakav je bio plan, gospodine Repiću?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Plan je bio da Rade Popadić i Nikola Jovanović sa pomenutim vozilom odu do Sekretarijata unutrašnjih poslova u Đakovicu/Gjakovë, preuzmu lanč paket i topli obrok, da u povratku svrate u izbegličko naselje Babaloć/Baballoq, koje je inače, pored puta kojim su trebali da prođu, ostave sledovanje za deo jedinice koja vrši obezbeđenje i produže sa delom sledovanja koji je predviđen za pripadnike PJP u Juniku/Junik.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li su imali oružanu pratnju, ili su bili u nekom konvoju?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC RE – PITANJE: Zbog čega?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: To je dobro pitanje. Da smo znali da će se ovo desiti, verovatno ne bi išli bez pratnje.

TUŽILAC RE – PITANJE: Pre nekoliko trenutaka ste rekli da se po hranu išlo svakodnevno. Kakva je bila uobičajena praksa kada biste slali pripadnike jedinice po hranu u Đakovicu/Gjakovë, a pri tom mislim na pratnju ili eventualne konvoje?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Zato što su to bile dnevne aktivnosti, znači, svakodnevne zbog obima odlazaka, angažovanja ljudi i to, i pokušaja da na ovaj način ne skrećemo pažnju, ovaj, pripadnika OVK, nismo dodeljivali jaču pratnju ili taj eskort za odlazak i povratak od Junika/Junik do Đakovice/Gjakovë i nazad.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li su oni stigli do Đakovice/Gjakovë?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da, oni su stigli do Đakovice/Gjakovë i putem radio veze su se javili da su preuzeli sledovanje koje je trebalo i da se, da kreću prema jedinici, da se vraćaju.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li su stigli do Babaloća/Baballoq?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da, imali smo kontakt i kad su stigli u Babaloć/Baballoq, jer su imali jedan problem. Vozilo kojim su se kretali se pokvarilo i u saradnji sa mojim zamenikom, koji je komandovao delom jedinice u Babaloću/Baballoq, rešili smo taj problem tako što smo pretovarili u službeno vozilo, *Micubiši* kombi.

TUŽILAC RE – PITANJE: Samo da razjasnimo ovaj vaš poslednji odgovor. Rekli ste da ste rešili problem. Ko je ukrcao te namirnice u *Micubiši* vozilo? Da li ste to vi uradili ili neko drugi?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Po istovaru, znači, po njihovom dolasku u Babaloć/Baballoq, oni su deo sledovanja, toplog obroka i lanč paketa ostavili jedinici koja obezbeđuje Babaloć/Baballoq. Zajedno sa kolegama iz Babaloća/Baballoq, pretovarili su onaj deo koji je sledovanje za policijske službenike u Juniku/Junik. Znači, sa kolegama iz Babaloća/Baballoq su to uradili.

TUŽILAC RE – PITANJE: A taj *Micubiši*, čije je to vozilo bilo?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: To je službeno vozilo Ministarstva unutrašnjih poslova, na zaduženju u Sekretarijatu unutrašnjih poslova u Šapcu.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li je to vozilo koje je došlo sa vama iz Šapca?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li je na vozilo bilo oznaka koje su ukazivale na to da se radi o vozilu Ministarstva unutrašnjih poslova i recite, koje je boje bilo?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Boja tog *Micubiši* kombija je zlatna metalik, kažemo žuta metalik, žute boje i od oznaka policije imala je bele M tablice. Izvinjavam se, nije bele nego plave.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li se sada možete setiti da li je i tog dana imalo tablice?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da odgovorim na to pitanje, zato što je to vozilo bilo u Babaloću/Baballoq, a ne kod mene u Juniku/Junik.

TUŽILAC RE – PITANJE: Ko im je dao odobrenje da se koriste tim vozilom za putovanje od Babaloća/Baballoq do Junika/Junik?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: U dogovoru sa mojim zamenikom koji se nalazi u Babaloću/Baballoq, ja sam dao odobrenje da se to vozilo koristi za dolazak do Junik/Junik.

TUŽILAC RE – PITANJE: Otprilike, kolika je udaljenost između Babaloća/Baballoq i Junika/Junik i koliko bi se vozilo između ta dva mesta u normalnim okolnostima?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ako me sećanje dobro služi, ja mislim da je to svega nekih 7 kilometara, 6 do 7 kilometara i s obzirom da je asfaltna podloga, tu je maksimalno do 10 minuta.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li su gospodin Popadić i Jovanović pojavili nakon što su krenuli iz Babaloća/Baballoq? Da li su stigli u Junik/Junik?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Nisu.

TUŽILAC RE – PITANJE: Koliko ste dugo čekali na njihov dolazak, nakon što ste odobrili da se posluže *Micubišijem*?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: S obzirom da su se javili kad su pretovarili, znači kad je to bilo završeno i kada su mogli da krenu, sačekali smo nekih 30 minuta i onda nam je već nešto ukazivalo da nije u redu, da postoji neki problem. Prvo smo mislili i sumnjali da je ponovo došlo do kvara na vozilu ili, eventualno, da su imali neku nesreću na putu, pa iz tog razloga nisu došli, nisu se vratili na vreme. Pokušavali smo da uspostavimo radio vezu sa njima i to je bilo bez uspeha.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li ste ih krenuli da ih tražite?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da. Nakon pola sata i posle provere izvršene sa kolegama iz Babaloća/Baballoq koji su potvrdili, u više navrata, da su oni otišli prema Juniku/Junik, formirao sam patrolu od dva vozila i uputili smo se putem od Junika/Junik prema Babaloću/Baballoq. Na tom delu puta očekivali smo da ih negde sretnemo. Međutim, nismo ih sreli, a nismo našli ni bilo kakav trag koji bi ukazivao da se desio neki kvar ili nezgoda.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li je uz put, između Babaloća/Baballoq i Junika/Junik, bila neka prodavnica?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Na samom putu prema Juniku/Junik nije, ali u produžetku, na raskrsnici Rastavica/Rastavicë, prema Dečanima/Dečan, sa leve strane gledano, postojala je jedna seoska prodavnica.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li ste se tamo zaustavili?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Između ostalog, prošli smo i tu sa mogućnošću da su se uputili da se još nešto snabdeju u toj prodavnici, mada je i to bilo nepotrebno, jer su dolazili iz Đakovice/Gjakovë.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li ste traženje za njima ograničili samo na tu glavnu komunikaciju ili ste i silazili sa nje, tražeći ih?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Osim tog odlaska do te lokalne prodavnice, mi se više nismo upuštali. Vratio sam se do Junika/Junik i o događaju izvestio pretpostavljenu komandu.

TUŽILAC RE – PITANJE: Zbog čega niste sišli sa glavnog puta i tražili ih okolo?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Taj prostor je dosta veliki, imate dosta tih puteva, bilo je nemoguće dozvoliti i nekome mnogo mlađem i neiskusnijem policajcu da odstupi od one zadate trase, a pogotovu da ode negde na lokalni, lokalne puteve. Znači, to smo isključili kao mogućnost da su oni tu negde u bližoj okolini.

TUŽILAC RE – PITANJE: Zašto ste to smatrali?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Rade Popadić je jedan iskusan policajac, odgovoran čovek i starešina i on zna šta znači, ovaj, izdato naređenje i šta znači bilo kakvo skretanje sa zadate trase. Sama činjenica da je on trebao za 10 minuta da dođe od Babaloća/Baballoq do Junika/Junik za njega je bila i zadnje naređenje.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kada kažete da je veoma iskusan, da li je on rođen 1956. godine?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE – PITANJE: Konkretno, 15. juna 1956. godine?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Bio je dosta, ne kažem dosta, ali bio je stariji od mene, mislim da je baš 1956, sad za datum nisam siguran.

TUŽILAC RE – PITANJE: Na koji još način ste tražili gospodina Popadića i gospodina Jovanovića, nakon što ste ih tražili na glavnom putu?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Po mom povratku u Junik/Junik, izvestio sam, znači, pretpostavljenu komandu, koja je nakon dva sata, otprilike, uputila službeni helikopter kojim smo pokušali da pregledamo širi reon Junika/Junik i Babaloća/Baballoq i uopšte komunikacije od Dečana/Dečan prema Đakovici/Gjakovë.

TUŽILAC RE – PITANJE: Helikopterom ili u nekom vozilu?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Helikopterom.

TUŽILAC RE – PITANJE: A zbog čega niste vozilima ulazili u to područje?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ulazak u to područje, jednostavno nije bilo bezbedno ući u to područje bez jače jedinice i bez organizovanog ulaska i nastupa.

TUŽILAC RE – PITANJE: Koliko dugo je trajala potraga?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Pa, trajala je celo to popodne, možda, do pred večer, par sati.

TUŽILAC RE – PITANJE: A sledećeg dana i niza dana nakon toga?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Sledeći dan se već desio i sledeći incident. Na istoj lokaciji je napadnut drugi kolega, a to je ubrzalo i akciju preduzimanja opsežnih mera pripadnika Posebne jedinice policije u smislu pretresa terena.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kako se on zvao kolega koji je napadnut?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Miladin Novaković.

TUŽILAC RE – PITANJE: Koja je bila njegova uloga?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Miladin Novaković je bio radnik Sekretarijata unutrašnjih poslova u Đakovici/Gjakovë i vršio je dužnost komandira odeljenja policije u Juniku/Junik.

TUŽILAC RE – PITANJE: Rekli ste na istoj lokaciji gde je napadnut. O kojem mestu govorite?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Raskrsnica Rastavica/Rastavicë. Raskrsnica za Junik/Junik.

TUŽILAC RE – PITANJE: Šta mu se dogodilo, na koji način je napadnut?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: U jutarnjim satima, odnosno prepodnevnim satima prilikom dolaska u Junik/Junik, na njegovo vozilo, privatno vozilo, crveni *Kadet*, pucano je iz zasede i on je tom prilikom ranjen u predelu nogu. Imao je tu sreću da iskoči iz vozila, da odgovori na vatru i da se jarkom pored puta zakloni i izvuče prema izbegličkom naselju Babaloć/Baballoq gde su ga prihvatile kolege iz PJP koje su obezbeđivale naselje.

TUŽILAC RE – PITANJE: Koliko je to mesto gde je došlo do napada bilo udaljeno od mesta gde su oni bili smešteni u Babaloću/Baballoq?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Pa nekih, možda, 500, 600 metara.

TUŽILAC RE – PITANJE: Šta vam je rečeno, ko su bili napadači?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Pošto su ga prihvatili u izbegličkom naselju Babaloć/Baballoq, tu su mu ukazali prvu pomoć i oni su ga transportovali za bolnicu u Đakovici/Gjakovë. U tom razgovoru sa njim prilikom prihvata i transporta on im je rekao da su na njega pucali pripadnici OVK, iz automatskog oružja i mislim da se on tad čak i decidno izjasnio da su bili u crnim uniformama, ali to ne mogu da potvrdim.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li vam je poznat neko po imenu Srđan Perović?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Perović, da.

TUŽILAC RE – PITANJE: Ko je on bio?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Srđan Perović je bio oficir ili starešina Sekretarijata u Peći/Pejë. S obzirom da je završio Vojnu akademiju kopnene vojske u Beogradu, lično sam ga poznavao i u par naših odlazaka na ta informisanja, na razmenu podataka u Peći/Pejë smo se i sretali.

TUŽILAC RE – PITANJE: Šta se njemu dogodilo?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: A, iza ovog mog angažovanja u Juniku/Junik i Babaloću/Baballoq, usledilo je i angažovanje u obezbeđenju naseljenog mesta Dečani/Dečan, odnosno našeg boravka u Crnobregu/Carrabreg . U tom nekom periodu, u junu mesecu, prilikom jednog boravka u Peći/Pejë, došli smo do informacije da je Srđan Perović sa još par kolega policajaca pokušao da završi određenu službenu radnju u selima oko Peći/Pejë i da je tom prilikom napadnut iz zasede, da su kolege koje su bile sa njim smrtno stradale, a Srđan Perović, po informacijama, znači, koje su tada bile prisutne je zarobljen i da je naknadno likvidiran.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kakva su bila vaša saznanja u vezi sa tim ko je postavio zasedu?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ta saznanja su opet bila na osnovu naših službenih informisanja, brifinga, kako već hoćete. Znači, na osnovu operativnih saznanja i razgovora sa kolegama koje su Srđana Perovića uputile na zadatak i održavale vezu sa njim do kritičnog momenta.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da. Ali, ko je, navodno, bio odgovoran za zasedu, na osnovu ovih informacija koje ste upravo opisali?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Odgovoran za ovu zasedu je, su, u stvari, pripadnici OVK sa područja sela Glođan/Gllogjan ili oni koji su u tom trenutku boravili na području sela Glođan/Gllogjan.

TUŽILAC RE – PITANJE: U redu. Da se sada vratimo na gospodu Popadića i Jovanovića, za trenutak. Da li ih je iko ikada ponovo video, pošto su krenuli iz Babaloća/Baballoq u Junik/Junik tog dana u maju mesecu 1998. godine?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ne, više ih niko nije video.

TUŽILAC RE – PITANJE: A šta je sa vozilom, *Micubiši*, da li je ono pronađeno?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: I posle helikopterske pretrage terena i posle pešadijske pretrage, znači policijske pretrage terena, u širem reonu Junika/Junik i Rastavice/Rastavicë, vozilo nije pronađeno. Kasnije, kasnije, ne znam tačno koliko, ovaj, je vozilo pronađeno i identifikovano kao vozilo Sekretarijata u Šapcu.

TUŽILAC RE – PITANJE: Možete li sada da se setite gde je pronađeno?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ja sam to vozilo naknadno video, ali ne mogu se tačno setiti koja je to, precizno, koja je to lokacija. Znam da je to bilo negde u rejonu oko Dečana/Dečan, od Dečana/Dečan prema Đakovici/Gjakovë, jedno selo, sad nisam siguran precizno koje.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kažete da ste vi videli ovo vozilo. Gde ste ga videli, pod kojim okolnostima, kako to da ste vi videli to vozilo?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Po dobijenoj informaciji da je vozilo pronađeno, prvo su nam, prvo su mi rekli da je vozilo pronađeno prekriveno u nekom šiblju, da je tu čak i neki, pokušali su, znači, da mi objasne ambijent, da je to negde i da je u nekom potoku i da se nije moglo videti od tog šiblja. Želeo sam da vidim to vozilo i naknadno sam otišao. Ono je bilo izvučeno sa lica mesta i na osnovu boje, oblika, mogao sam da konstatujem da je to vozilo koje su oni kritičnog dana vozili. Na njemu je bilo prostrelnih rupa, polupana stakla i tako još niz oštećenja.

TUŽILAC RE – PITANJE: Opišite nam, šta tačno mislite kada govorite o prostrelnim rupama? Šta ste tačno videli?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Oštećenja, oštećenja koja su ukazivala na dejstvo ovom municijom, metaka.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li je vozilo još uvek moglo da se koristi?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: To vozilo nije moglo tada da se koristi, jer je bilo u dosta lošem stanju. Međutim, naknadno je to vozilo, ovaj, popravljeno i ono se i dan danas koristi.

TUŽILAC RE: Da li bismo svedoku mogli da predočimo dokazni predmet P10. U pitanju je fotografija, odnosno karta.

TUŽILAC RE – PITANJE: Pokazaću vam kartu područja Junik/Junik - Babaloć/Baballoq koja će se sada pojaviti na ekranu pred vama. Ja bih želeo da unesete nekoliko oznaka na tu kartu. Sudski poslužitelj će vam pomoći u tome.

SUDIJA ORIE: Gospodine poslužitelju, budite ljubazni pa pomozite svedoku da se posluži elektronskom olovkom.

TUŽILAC RE: Izvinjavam se, bojim se da imamo istih poteškoća sa ovom kartom, izuzetno je teško razaznati šta tu piše, osim ukoliko ...

SUDIJA ORIE: Ne razumem šta pokušavate da kažete.

TUŽILAC RE: Pa, ja ću zamoliti svedoka da označi tri stvari, područje pod kontrolom OVK. Osim toga, mesto gde se nalazilo naselje sa izbeglicama u Babaloći/Baballoq i Juniku/Junik.

SUDIJA ORIE: Mi imamo informacije o ovome. Gospodin Crosland nam je objasnio da se to nalazilo pored puta i da je bilo bliže putu nego Babaloć/Baballoq. Znači, izgleda da smo to uspeli da rešimo. Međutim, nisam siguran da raspolažemo sličnim označenim mestom kada je reč o naselju u Juniku/Junik. Kao što vam je poznato, gospodine Re, moguće je uveličati i smanjiti kartu, pre nego što se počne sa označavanjem, ali kada se jednom počne onda to više ne može da se čini.

TUŽILAC RE: Da li biste mogli da istaknete ovaj deo karte, molim. Ja ne mogu ovde ništa da razaznam, pa sumnjam da će i svedok to moći, suviše je sitno.

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ja ovo dobro vidim, a ne znam šta želite.

TUŽILAC RE – PITANJE: Želeo bih da označite mesto gde se nalazilo naselje sa izbeglicama u Juniku/Junik.

SUDIJA ORIE: Da, ali u tom slučaju bi bilo dobro da vidimo Junik/Junik na karti. Sada ga baš ne vidim. Da li bismo mogli da pomerimo malo kartu. Tako je. Zbog poteškoća sa ovom kartom, ne znam da li je poteškoća ili nije, ali činjenica je da se vidi samo pola Junika/Junik, vidi se u levom donjem uglu, tamo gde je legenda tu bi zapravo trebalo da bude Junik/Junik.

TUŽILAC RE: Pa, ja predlažem da dam štampanu verziju karte svedoku i da onda na ekranu označi ono mesto koje može da vidi na štampanoj verziji.

SUDIJA ORIE: Pa, da li bismo mogli da radimo na osnovu onoga što sada vidimo na ekranu? Meni nije poznato da li je to moguće, jer ne vidimo ceo Junik/Junik na karti.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li vidite gde se nalazi naselje, izbegličko naselje, na ovoj konkretnoj karti? Dakle, vidite u dnu, možete da vidite Junik/Junik tamo gde piše „nik“. Možete li to mesto da označite jednim krstićem?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Želite da označim gde se nalazilo izbegličko naselje?
(svedok obeležava)

TUŽILAC RE – PITANJE: Jednim velikim krstićem ili slovom X. Možete li malo veći krstić da upišete. Dobro, sada više liči na krug, ali nema veze. Nešto ranije ste pomenuli da je postojalo jedno područje koje je bilo pod kontrolom OVK. Hteli ste nešto da kažete?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Rekli ste mi da sam označio krugom. Označio sam vam baš tako kako je izbegličko naselje i izgledalo. Znači, i sa jedne i sa druge strane puta za Junik/Junik.

TUŽILAC RE – PITANJE: Odlično. Znači, imamo krug sa jednim krstićem unutar njega. Ono što bih ja želeo da označite. Pogledajte me za trenutak, molim vas. Gospodine Repiću, pogledajte mene. Da li biste mogli da išpartate područje.

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Imam jednu ispravku. Ovde se sad dobro vidi, vidim da je ovde ucrtana fabrika. Fabrika je u tom naselju, ako mogu da korigujem ovo. Mislim, ovde se sad lepše vidi. Pogrešio sam u ucrtavanju.

TUŽILAC RE – PITANJE: Da li bismo mogli da izbrišemo ovu kartu i da počnemo iz početka?

SUDIJA ORIE: Mi još uvek nismo dodelili broj ovoj karti. Dakle, zaboravite sve oznake koje su do sada unete i počecemo sve iz početka. Dakle, ova karta ne treba da se označava, ne treba da se predlaže na usvajanje. Molimo samo da se ponovo prikaže predmet P10, da se ponovo uveleča odgovarajući deo i da se unesu oznake na odgovarajuće mesto. U redu. Sad ponovo imamo pred sobom čistu kartu. Gospodine Repiću, ponovo imamo istu kartu, kako biste ponovo mogli da upišete krstić na pravom mestu.

SVEDOK REPIĆ: Na kartu se vidi, topografski ucrtana je fabrika, znači crni topografski znak. Ta fabrika se nalazi u centru izbegličkog naselja Junik/Junik.

TUŽILAC RE – PITANJE: Hvala vam. E sad, sledeće što bih želeo da učinim, je sledeće. Oblast u koje pripadnici PJP i MUP nisu zalazili, za koje ste rekli da je bilo pod kontrolom OVK. Dakle, ja bih molio da to područje išpartate. Rekli ste da nalazi, ovo sa leve strane puta.

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: S leve strane, gledano odakle?

TUŽILAC RE – PITANJE: Vi ste rekli da je bilo sa leve strane puta. Meni je svejedno da li je levo ili desno ili gde god, vi samo označite to područje koje je bilo pod kontrolom OVK.

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: *(svedok obeležava)*

TUŽILAC RE – PITANJE: U redu. Vi ste zaokružili Prilep/Prelep, Rznić/Irznij, Glođane/Gllogjan i Dubravu/Dubravë. A šta je sa putevima između ovih sela i sa čitavim područjima između ovih sela? Da li ste smatrali da je i to bilo pod kontrolom OVK?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da, ja sam zaokružio, znači, ove, sela, da kažemo centre gde su se nalazila ta uporišta. A područje podrazumeva, znači, da je područje i ovo, čak i ovde Babaloć/Baballoq, osim ovog dela gde je bilo izbegličko naselje, koje, podrazumeva *Erečku čuku*, znači, to je bilo pod kontrolom PJP. I naravno, možemo da proširimo to ovako.

TUŽILAC RE – PITANJE: Samo da sve bude jasno u zapisniku. Vi ste zaokružili put, put koji vodi ka Babaloću/Baballoq i to je područje koje nije pod kontrolom OVK. Znači, napravili ste jedan polukrug koji ide od puta.

SUDIJA ORIE: Koji će biti broj ovog dokaza?

sekretar: To će biti predmet broj P918, časni Sude.

SUDIJA ORIE: U redu. Možete li da proverite sa svedokom da li je OVK imala Lecomterolu samo na ovoj strani puta ili se isto može reći za drugu stranu puta?

TUŽILAC RE – PITANJE: Šta je sa drugom stranom puta? Da li je i tu bilo područja pod kontrolom OVK?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da, bilo je i u drugim selima, Junik/Junikza koga sam malopre rekao da je bio relativno miran, relativno stabilan, do ove akcije pripadnika PJP. Oni su posle već pokazali svoje pravo lice i stavili do znanja da je i tu jako uporište OVK.

ADVOKAT EMMERSON: Da li bi svedok mogao da razjasni ovaj svoj poslednji odgovor, molio bih. On je rekao da je Junik/Junik ostao relativno miran sve do ove akcije pripadnika PJP.

SUDIJA ORIE: Možda bismo mogli da saznamo malo više pojedinosti, gospodine Re. O kakvoj je to akciji reč i kada se ona odigrala i u čemu se ona sastojala?

TUŽILAC RE – PITANJE: Čuli ste gospodine Repiću šta je rekao predsedavajući sudija. Kakva je ovo bila akcija pripadnika PJP i kada je do nje došlo?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Odmah posle napada na Miladina Novakovića. Taj napad na njega je ubrzao jednu akciju lokalnog PJP, koja se izvodila od Junika/Junik i Rastavice/Rastaviće prema Dečanu/Dečan, duž glavne komunikacije u cilju policijskog pretresa terena.

TUŽILAC RE – PITANJE: U redu. Sada ću vam pokazati jedan drugi dokument.

TUŽILAC RE: Pokazaću svedoku 1972 po spisku 65 ter. U pitanju je policijska istraga o smrti ili nestanku dvojice njegovih kolega. Procenjujem da bi to predugo trajalo ukoliko bismo mu pokazali dokument u sistemu elektronske sudnice, pa možemo da mu pokažemo odštampani primerak ovog izveštaja, da on utvrdi o čemu je reč, a u međuvremenu će se prikazati na ekranu.

SUDIJA ORIE: Hajde da postupimo onda na taj način. Istovremeno, mi očekujemo da se ovaj dokument učita u sistem elektronske sudnice. Možete da ga date svedoku gospodine poslužitelju. Mislim da je Sekretarijatu neophodno više podataka.

TUŽILAC RE: U pitanju je predmet 1972. Dobro bi bilo da to vidimo u verziji na engleskom jeziku.

SUDIJA ORIE: Ukoliko želite da postavljate pitanja svedoku u vezi sa ovim, možda bi bilo bolje da vidimo dokument u izvornoj verziji. Naravno, sudije mogu da pogledaju engleski prevod.

TUŽILAC RE – PITANJE: Kako da ne. Gospodine Repiću, ovaj dokument koji imate u rukama, da li je u pitanju predmet 3/IV-070 u vezi sa istragom o nestanku gospodina Jovanovića i gospodina Popadića? Je li to to?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ovaj dokument koji držim ispred sebe, ima formu krivične prijave i omota spisa, kako to radi Ministarstvo unutrašnjih poslova u Srbiji. Sadržaj, naravno, nisam imao prilike do sada da vidim.

TUŽILAC RE – PITANJE: U redu. Da to kažemo ovako. Vi niste učestvovali u samoj istrazi? Niste videli ovu prijavu ranije, pre nego što ste došli u Hag?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC RE – PITANJE: Ali, koliko vi možete da kažete, ovo deluje kao zvanična krivična prijava u kojoj se sprovodi istraga o ovim smrtnim slučajevima. Vi to možete da tvrdite na osnovu svog iskustva tokom brojnih godina u MUP-u?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da, ovo je forma krivične prijave koja se piše u Srbiji.

TUŽILAC RE – PITANJE: Ukoliko pogledate prvu stranicu, videćete da se navodi 24. maj 1998. kao datum nestanka.

ADVOKAT EMMERSON: Izvinjavam se, ali ja mislim da smo se pozabavili pitanjem u onoj meri u kojoj je gospodin Re najavio unapred. Mislim da ...

TUŽILAC RE: Pa, mislim da mogu da ga pitam u vezi sa razlikom između datuma koji je ovde naveden i datuma kojeg se on seća. Naravno, ovo se događa 9 godina kasnije.

SUDIJA ORIE: Mislim da je svedok bio veoma jasan. U stvari, e sad, gospodine Re, moje je mišljenje, da li samo pokušavate da ustanovite da postoji neka razlika ili pokušavate da utvrdite koji je pravi datum.

TUŽILAC RE: Pa, ono čega se on seća je nešto različito od datuma koji je naveden u zvaničnoj dokumentaciji.

SUDIJA ORIE: Šta to treba da predstavlja u očima Pretresnog veća?

TUŽILAC RE: Pa, mi bismo više voleli da se utvrdi da je u pitanju 24. maj.

SUDIJA ORIE: Ali, to se odnosi na samu sadržinu, na samu suštinu događaja. Možda je svedok u pravu. Molim vas da pređete na sledeće pitanje.

TUŽILAC RE: Pa, naša argumentacija će glasiti da, na kraju krajeva nije bitno da li je u pitanju 23. ili 24. maj.

SUDIJA ORIE: U redu. Mislim da je svedok već rekao ono čega se on seća. On je izneo datum, mada, naravno, nije lako prisetiti se tačno svega posle 9 godina. Osim toga, njegovo svedočenje nije jedino koje imamo u vezi sa ovim događajem, zar ne. I Pretresno veće će, naravno, u nekom trenutku morati da proceni na koji način treba protumačiti razlike u dokaznim materijalima koje dobijamo. Molimo vas da nastavite.

TUŽILAC RE – PITANJE: Molim vas da pregledate ovaj dokument. Videćete fotografije jednog karavan, a kako bismo mogli ovo da vidimo na ekranu, u pitanju je broj UO156110, 6111,

6112 i 6113. Želeo bih, dakle, da pogledate ove fotografije na kojima se vidi jedan karavan i jedan automobil. Šta možete da nam kažete o tom karavanu i o tom automobilu?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: S obzirom da su ovde fotografije crno bele i da su slikane pretpostavljam na licu mesta gde je zaista i zatečeno vozilo, ali na osnovu svih ovih oštećenja, na osnovu oblika, mogu da potvrdim da je to vozilo koje sam video naknadno.

TUŽILAC RE: Da li bismo ovo mogli da označimo u svrhu identifikacije?

SUDIJA ORIE: Molim Sekretarijat da to učini.

sekretar: Časni Sude, ovo će biti predmet P919.

SUDIJA ORIE: Hvala vam. Označeno u svrhu identifikacije, bez usvajanja u spis. Gospodine Re, treba li da shvatim da karavan nije automobil. . . Naravno, engleski meni nije maternji jezik. Da, znam. U pitanju su dva vozila. Ali, molim vas, ukoliko je svima jasno, onda je jasno i meni.

TUŽILAC RE: U redu. Molio bih da se predoči 1793 po spisku 65 ter.

TUŽILAC RE – PITANJE: Voleo bih da vam pokažem stranice 0168 i 0169. Recite mi da li je to zvanična krivična prijava, koju je izdao MUP iz Đakovice/Gjakovë 26. 05. 1998. godine i koju je potpisao Radovan Zlatković, kojom se odobrava istraga? To nećete pronaći u ovom dokumentu koji imate tamo, to je na ekranu, ali ako hoćete mogu da vam dam jedan primerak na papiru.

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da. I ovde se radi o istom KU broju, znači krivičnom upisniku 307/98 i ovo je zvanična forma krivične prijave dostavljene Okružnom javnom tužilaštvu u Peći/Pejë.

TUŽILAC RE: Zamoliću da se i ovom dokumentu dodeli broj.

SUDIJA ORIE: Molim Sekretarijat...

sekretar: To je P920, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Hvala. Dakle, biće samo označen za identifikaciju. Možete da nastavite.

TUŽILAC RE – PITANJE: Zadnji dokument koji želim da vam pokažem nosi na 65 ter listi broj 1971. Pokazaću vam četiri dokumenta, ne želim da se ti dokumenti stave na ekran jer će biti potrebno da ih kasnije nudimo na usvajanje, pod pečatom, jer imamo imena ljudi koji su tu davali izjave, a ne želimo da se to vidi na ekranu. Ono što želim da vas zamoli je da pročitate četiri datuma na četiri izjave. Jedan je od 22. juna 1998. ERN broj U0169639 do 9641, sledeći je od 3. septembra 1998. godine U06169644 do 9647, treći je od 15. septembra 1998. godine U0169648 do 9652 i zadnji, 23. mart 1998. godine U0169659 do 9663. Radi se o izjavama koje su date Službi državne bezbednosti, srpskom DB u Peći/Pejë, tog datuma. Želeo bih samo da Pretresnom veću kažete da li ovo vama izgledaju kao zvanične izjave u formi koju ste susretali u Ministarstvu

unutrašnjih poslova kao što je, recimo, ovaj njen organ Služba državne bezbednosti, tokom 1998. godine.

ADVOKAT GUY-SMITH: Mislim da ovo pitanje ide malo šire nego ...

SUDIJA ORIE: Pa, ne samo pitanje. Dakle, dobro sam slušao, da li ovo vama izgledaju kao zvanične izjave u obliku u kojem se daju zvanične izjave one vrste kakve ste, možda, susretali kada se radilo o organima Ministarstva unutrašnjih poslova, kao što je recimo Služba državne bezbednosti tokom 1998. godine. Prilično dugačka formulacija, ali mislim da se tu traži od svedoka samo da nam kaže da li su ovi dokumenti, barem po svom izgledu, slični izjavama kakve su korištene u to vreme u istragama.

TUŽILAC RE: Da li oni izgledaju kao izjave koje su davane MUP-u u to vreme.

SUDIJA ORIE: Da, tako je. Da li se tu radi o krivotvorinama ili ne, to je nešto drugo. Ali, da izgledaju isto.

ADVOKAT EMMERSON: Nadam se da gospodin Re može da ustanovi koji je osnov za to. Gledam ove izjave, možda po načinu na koje su napisane ili pečatu ili ...

SUDIJA ORIE: Ili po formatu.

TUŽILAC RE: Pa, zato imamo svedoka ovde koji ima iskustvo dugog rada za MUP.

SUDIJA ORIE: Da. Tražili ste od njega da prepozna ovo. Sad imamo to na ekranu. Samo da proverim.

TUŽILAC RE: Pa, ako svedok potvrdi, onda možemo da zatražimo da dalje objasni. Ako kaže ne ...

SUDIJA ORIE: Da, imate pravo. Dakle, da li prepoznajete ove dokumente i možete li reći da su slični dokumentima sa kojima ste već upoznati, koji su uzimani kao izjave. A, ukoliko je tako, recite po čemu se poklapaju?

SVEDOK REPIĆ: Da, ispred mene su četiri zapisnika o uzetim izjavama na zapisnik i po formi, po formi uzimanja i sadržaja odgovaraju i zapisnicima koji se rade u Ministarstvu unutrašnjih poslova u Srbiji. Zato što imaju ovaj deo, znači, zapisnik, zaglavlja, gde se navodi ko daje izjavu, njegovi lični podaci, vreme davanja izjave i organ koji je to uzeo, a dole je izjava koja se citira i na kraju, na kraju izjavu potpisuje građanin i ovlašćeno službeno lice.

TUŽILAC RE: Da li je to dovoljan osnov da se dobije oznaka za identifikaciju_

SUDIJA ORIE: Molim broj.

SEKRETAR: P921, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Zamoliću da pogledamo sva četiri dokumenta. Molim poslužitelja da...

TUŽILAC RE: Ukoliko budu uvršteni u spis, mi ćemo ih jednostavno izvaditi iz većeg broja dokumenata i onda možemo to da predamo Pretresnom veću.

SUDIJA ORIE: Ne, ja sam navikao da mogu da pogledam isto ono što i svedok gleda.

TUŽILAC RE: Naravno.

SUDIJA ORIE: Zamoliću da se to za trenutak vrati svedoku i to ovim redom kojim su sada složeni. Odbrana je imala priliku da to pogleda, jer oni su imali u svom sistemu, zar ne. Da. Dobro. Gospodine, rekli ste da ste prepoznali među ostalim stvarima i na osnovu potpisa. Ovaj na vrhu, koji sam vam dao, dakle, stranica 8 do zaključno 11, čini se da tu nema potpisa niti imamo potpis na dnu stranice, što smo uspeli da pronađemo u svim drugim dokumentima. Možete li nam to objasniti? Mi imamo neku ideju, ali bismo ipak radije zamolili vas da nam objasnite to što se nalazi na dnu stranice i na poslednjoj stranici, umesto potpisa.

SVEDOK REPIĆ: Ja kad sam rekao da su ovo, da su ovo izjave, znači, mislio sam na formu. Ja se nisam upuštao da kontrolišem sve četiri izjave, da vidim da li su one potpisane i sadržaj. Razumete. Ali forma, forma stoji. Znači, ovo što sam naveo kao sadržaj dokumenta, zaglavlje, izjava, to da. Sad, zašto nema potpisa, to zaista, ali ovde vidim nešto je umrljano, da li je to možda nečiji otisak prsta.

SUDIJA ORIE: To je i nama palo na pamet. Međutim, da li je to bila uobičajena stvar ukoliko neko ne zna da čita i piše, da onda ostavi otisak prsta na mesto gde bi se inače stavio potpis? Da li je to bio uobičajeni postupak?

SVEDOK REPIĆ: Da. Tamo, znači, gde se ne može na drugi način identifikovati potpis, onda morate neki trag imati.

SUDIJA ORIE: U redu. Hvala na vašem odgovoru. Zamoliću poslužitelja da ponovo uzme ove dokumente od svedoka.

(Pretresno veće se savetuje)

TUŽILAC RE: Ja sam završio, časni Sude. To je bilo glavno ispitivanje.

SUDIJA ORIE: U redu, samo da vidim da li smo već dodelili broj ovim izjavama.

TUŽILAC RE: 921.

SUDIJA ORIE: 921. To je tih četiri zajedno, kao jedan svežanj.

TUŽILAC RE: Da.

SUDIJA ORIE: Želim tome da dodam da su te četiri izjave naizgled delovi jednog većeg dokumenta, jer se po brojčanim oznaka na dnu vidi da bi ukupno moglo biti 27 stranica. Dakle, ovo ne uključuje svih 27 stranica.

TUŽILAC RE: Raspitujući se o profesorki Lecomte, došli smo do saznanja da ona nije na raspolaganju ove nedelje jer svedoči u sudu u Parizu. Ona će proveriti kakav joj je raspored za prvu nedelju u oktobru i onda će nam se javiti večeras ili sutra.

SUDIJA ORIE: Dobro. Mi ćemo onda dalje razmotriti to pitanje.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Onda ćemo sada poći na pauzu. Gospodin Re je završio sa glavnim ispitivanjem, što znači da će vas nakon pauze unakrsno ispitivati Odbrana, gospodine Repiću. Idemo na pauzu do 18.20 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Pretno veće se izvinjava što smo kasnije došli. Gospodine Emmerson, Pretnom veću će trebati 5 minuta na kraju ove sednice za ono drugo pitanje koje još uvek nije rešeno. Gospodine Repiću, sada će vas unakrsno ispitivati gospodin Emmerson, zastupnik gospodina Haradinaja. Izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT EMMERSON

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Zamoliću gospodine Repiću da mi pomognete u vezi sa nazivima jedinica PJP, koje su bile raspoređene na teritoriji zapadnog Kosova u vreme dok ste vi bili tamo. Kao prvo, recite nam, 24. odred ili 24. bataljon, gde su oni bili smešteni?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Taj podatak mi nije poznat. Ja, to je formacija kojoj ne pripadam i viša formacija od nivoa čete, kojom sam komandovao.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da, da, to mi je jasno. Međutim, svaka četa je imala svoj broj, je li tako, 3, 4, 7. i tako dalje, zar ne?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: U sastavu odreda postoje čete po formaciji, 1, 2, 3, 4, 5, a 24. to meni ne znači ništa.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Možete li nam pomoći u vezi sa ovim. Koja je brojčana oznaka vaše čete?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: 2. četa.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Hvala. Možete li nam reći koji je bio naziv ili odreda ili bataljona u čijem sastavu je bila vaša četa?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: 35. odred.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Hvala. Samo još nekoliko uopštenih pitanja, za početak. Pomenuli ste naoružanje i razliku u naoružanju između PJP i drugih snaga. Pomenuli ste da su od oružja koje su koristile PJP, bili i protivavionski mitraljezi.

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Jeste. Da, to sam pomenuo. To je sastavni deo naoružanja oklopnih borbenih vozila.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da li je PJP bio naoružan i haubicama?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Možete li, molim vas, navesti koje je naoružanje PJP tačno koristio, dakle, koje protivavionske mitraljeze je imao?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Meni su poznate dve vrste, ruski *DŠK* i *Browning*.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Samo na kratko, u vezi sa municijom. Da li je PJP koristio kinesku municiju?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Rekli ste nam da ste na Kosovo stigli u martu 1998. godine i prvo ste bili prebačeni u Junik/Junik, u drugoj polovini maja. Da vas prvo pitam, kada u martu ste stigli? Da li je to bilo početkom, krajem ili između?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ostaću vam tu uskraćen za tačan datum. U toku marta sam boravio dole. Sad, zaista, se ne sećam tačno.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: U redu, vratićemo se na to ako bude trebalo. A, završili ste sa službom na Kosovu u junu 1999. To je bio poslednji put, je li tako?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Hteo bih prvo da vas pitam nešto o zajedničkim operacijama, a sad ne govorim konkretno o vašoj četi, nego o četama PJP uopšteno govoreći, bar koliko vi znate. Dakle, o zajedničkim operacijama u kojima su sudelovali PJP i druge specijalne protivterorističke snage. Kao prvo, da li je tačno da je PJP često sudelovao u zajedničkim operacijama sa JSO?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Imali su zajedničkih akcija, ali ne često.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da li je bilo situacija kada su jedinice PJP bile potčinjene JSO?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ne znam ni jedan slučaj gde je direktno došlo do potčinjavanja starešinama JSO.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da li isključujete mogućnost da se to uopšte moglo dogoditi ili samo kažete da jednostavno ne znate?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: S obzirom da se radi, znači, o dve različite formacije, mogu čak da kažem da se to i isključuje.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Zamoliću da vam se pokaže crveni registrator, imamo unutra jedan ili dva dokumenta koji bi mogli biti od koristi. Zamoliću da pogledate, odmah iza tabulatora 1, možda će vam trebati pomoć, ali u svakom slučaju naći ćete prvo na srpskom a zatim i u prevodu na engleski jedan izveštaj od 24. juna 1998. koji je potpisao čovek koga ste nam i ranije pomenuli, a to je Srđan Perović. Imate li to pred sobom?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da li se u tom dokumentu navodi da je u junu, zapravo, od 29. maja pa do 20. juna, da su tri voda 3. čete 24. odreda Posebnih jedinica policije bile direktno potčinjene JSO?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da, stoji ovde.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: A kada se tu govori o Posebnim jedinicama policije, da li to može biti bilo koja druga organizacija, a ne PJP?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Ovde stoji da je 3. četa 24. odreda bila potčinjena JSO-u. Nemam komentar za ovo. Ne znam o kojoj se akciji radi i šta je.

SUDIJA ORIE: Kada ste rekli da li bi to moglo da bude bilo šta osim PJP, primetio sam da u prevodu nije usvojena ova skraćenica, ali, naravno, u originalu vidimo da piše PJP. Pa bi onda, vaše pitanje, zapravo, glasilo, da li postoji više jedinica koje se zovu PJP. Možete da nastavite.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Kada pogledate ovaj dokument i ukoliko pretpostavimo da je u pitanju original, da li pretpostavljate da odgovor koji ste maločas dali, da nije moguće da je došlo do potčinjavanja, jer su u pitanju dve različite formacije, da li se slažete da bi trebalo ponovo da razmotrite taj vaš odgovor.

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Iz lične prakse znam da starešine iz sastava JSO nikad nisu komandovale starešinama PJP, a s obzirom da ovde stoji u dokumentu, znači, to ne isključuje da je i bilo.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Mi smo u Sudu čuli iskaz pukovnika Johna Croslanda, britanskog vojnog atašea u Beogradu, a on je, - i sad radi zapisnika navodim da je reč o stranici 3095 transkripta, 13. red, mada mogu da navedem i druge reference, - on je opisao jedan incident krajem jula kada je naišao na zajedničke udružene snage PJP i JSO, koje su se pripremale da sprovedu jedan napad u blizini Mališeva/Malishevě, a čitavom operacijom je komandovao čovek po imenu Legija. Pretpostavljam da znate ko je Legija, zar ne?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Samo radi zapisnika, reč je o Miloradu Ulemeku, zar ne?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Dakle, ja bih vam ponovo izložio da je iskaz koji smo mi čuli i pred ovim Sudom takav, da su u još jednoj prilici snage PJP bile potčinjene JSO.

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ja vam moram ponoviti, znači, odgovor, da iz lične prakse ni jednom nisam učestvovao negde gde smo bili potčinjeni oficirima JNA, JSO, izvinjavam se.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: A kada odgovarate na moja pitanja vi imajte na umu da vas ja ne pitam samo u vezi sa vašom četom, već u vezi sa saznanjima koja vi imate o operacijama PJP uopšte, na Kosovu. Molim vas da to imate na umu. Dakle, ukoliko znate bilo šta o operacijama PJP izvan vaše čete, imajte u vidu da vam postavljam nešto sveobuhvatnija pitanja. Grupa *Brazil* je bila sastavni deo JSO, zar ne?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Nisam nikad čuo za ovu grupu.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Molio bih vas da pogledate tabulator 2.

SUDIJA ORIE: Pre nego što nastavimo, da li je vaša namera da predložite za usvajanje u spis ovo što je označeno pod tabulatorom 1?

ADVOKAT EMMERSON: Svakako ću to pomenuti. Dakle, u pitanju je dokument Odbrane 1D6D0001.

sekretar: Časni Sude, biće označen u svrhu identifikacije kao D162.

SUDIJA ORIE: Hvala. Možete da nastavite.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Pod tabulatorom 2 nalazi se jedan izveštaj koji je potpisao pukovnik Dragan Živanović, komandant 125. motorizovane brigade Vojske Jugoslavije, čije je sedište bilo u Peći/Pejë. Mislim da to možete da potvrdite, zar ne?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Koliko je meni poznato, ova jedinica je sa sedištem bila u Kosovskoj Mitrovici/Mitrovicë, ali ne isključujem i tu mogućnost da grešim. U pitanju je, znači, vojna formacija.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Hvala vam. Tabulator 2 je broj 1945 po spisku 65 ter. Sada bih vas molio da pogledate ove tačke koje nalaze pod brojem 1. Postoji čitav niz tačaka u kojima se opisuju zajedničke operacije, koje su počele 25. jula i koje traju sve do 6. avgusta. Dakle, to je između broja 1 i tačke 1. 2. Da li biste mogli da nam potvrdite da je reč o opisu niza zajedničkih operacija duž određenih navedenih pravaca, a u kojima učestvuju udružene snage Vojske Jugoslavije, PJP i onoga što se opisuje kao grupa *Brazil*?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ja ovaj dokument prvi put vidim i ovako letimično nemam, ne znam kakav komentar mogu da izvučem iz ovoga. Da li je to izveštaj, da li su oni učestvovali, to zaista ne znam.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Pa, to jeste izveštaj. To je izveštaj pukovnika Živanovića i u njemu se opisuje niz angažovanja, kao što možete da vidite iz ovih reči pod tačkom 1, na početku. I ono što ja vama tvrdim i to je, možda, u izvesnoj meri jasno, na osnovu samih reči koje ovde možemo da pročitamo, ali ja vama tvrdim da se ovde opisuje niz

zajedničkih operacija u kojima je PJP sarađivao sa grupom *Brazil* i nizom borbenih grupa Vojske Jugoslavije. Da li biste se složili sa tim?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ponovo ponavljam, ja za grupu *Brazil* nikad čuo nisam i zato ne mogu da vam kažem da je ovo tačno ili nije. Zaista, pitate me nešto što ne znam.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emmerson, Možda, na osnovu datuma dokumenta i ranijih odgovora svedoka, nije baš logično da se dalje postavljaju pitanja svedoku o ovome, osim ukoliko mu nešto ne bi iznenada palo na um, ali mislim da to ne možemo da očekujemo.

ADVOKAT EMMERSON: Mogu li, sa vašim dopuštenjem, da postavim još jedno ili dva uopštena pitanja o ovom dokumentu.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Molio bih da pogledate poslednju tačku pod 1. 2. U srpskom tekstu to se nalazi na prvoj stranici, 6. red odozdo. U engleskom prevodu to zvuči ovako. „Na ostalim pravcima, grupa *Brazil*, (106 ljudi) je na svim pravcima dejstva vršila duboko uklinjavanje i progorevanje, dok je 4. odred PJP obezbeđivao tačke na dostignutim linijama. Možete li da nam pomognete. Zna li šta znači ovaj izraz duboko uklinjavanje i progorevanje?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Uz dužno poštovanje gospodina Živanovića, ali ovo prvi put u vojnoj terminologiji čujem, progorevanje, uklinjavanje da, ali progorevanje, ne znam šta to podrazumeva.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Uopšteno uzev, gospodine Repiću, mi smo čuli iskaze pred ovim Sudom, da je PJP zajedno sa JSO i jedinicama SAJ, korišćen kao kopnene jedinice koje su ulazile u sela sa podrškom granatiranja, koje je vršila Vojska Jugoslavija, onda bi spaljivali kuće, ubijali stoku, spaljivali zgrade i uništavali infrastrukture, kako bi civilima bilo nemoguće da tu ostanu. Pitao bih vas sledeće. Da li vam je bilo poznato, da li su jedinice PJP, ne mislim na vašu jedinicu, već na druge jedinice PJP, učestvovala u ovakvim operacijama spaljivanja, dok ste bili na Kosovu?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Nije mi poznato.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Pretpostavljam da ste čuli za takve tvrdnje, da se takvi navodi iznose tokom vremena kada ste bili na Kosovu, zar ne?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Za ovakav opis radnji, za to nisam čuo. To je kriminal i nemam komentar, zaista.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Kada ste prvi put pristigli na Kosovo, vi ste bili smešteni u Srbici/Sërbica. Je li to tačno?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Možete li da nam date neku predstavu o tome koliko je Srbica/Sërbica geografski udaljena od sela Prekaze/Prekazi i Likošani/Likoshan?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Srbica/Sërbica, kao jedan administrativni centar se nalazi, pa možda 2 kilometra, kilometar do dva od sela Prekaze/Prekazi, a do Likošana/Likoshan, ne znam, zaista, koliko je tačno razdaljina.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Možda možete da nam pomognete da malo konkretnije odredimo datum vašeg dolaska? Verovatno ste upoznati sa tim šta se dogodilo u Prekazu/Prekazi 15. marta?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Moj dolazak je bio iza tog događaja, možda 5 do 7 dana, ili do 10 dana.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Hvala. To znači da ste vi pristigli sredinom marta, je li to tačno? I, kada ste pristigli, da li je već postojao odred PJP u Srbici/Sërbica?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Da, bio je odred PJP u Srbici/Sërbica, a mi smo došli da ga zamenimo.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Prilikom primopredaje dužnosti, bez sumnje ste razgovarali sa njima u pogledu toga u kojim su operacijama učestvovali?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se da smo imali takve razgovore, ali smo naknadno, kroz operativno izveštavanje, upoznati sa nekim detaljima koji su se ticali našeg izvršavanja zadatka za vreme koje smo boravili tamo.

ADVOKAT EMMERSON: Da, vidim koliko je sati.

SUDIJA ORIE: Tako je. Gospodine Emmerson.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Imao bih još samo jedno pitanje. Da li su pripadnici PJP učestvovali u operacijama u Likošanima/Likoshan i Prekazu/Prekazi, koliko je vama poznato?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: Ne znam o kom periodu i ne mogu se precizno izjasniti o tome. Ne znam da li su učestvovali.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Govorim o napadu na imanje Jashari 5. marta, dakle, 10 dana pre nego što ste vi stigli i preuzeli dužnosti od onog kontingenta snaga PJP koji se tamo nalazio. Da li su oni učestvovali u operaciji u Prekazu/Prekazi, 5. marta?

SVEDOK REPIĆ – ODGOVOR: A, ako sam ja dobro razumeo, vi ste me pitali nešto za Likošane/Likoshan, a sad vidim da me ponovo pitanje za Prekaze/Prekazi. Druga stvar, želite da vam odgovorim o aktivnostima jedinice kojoj ne pripadam. Ja mogu samo da pretpostavim da su oni imali određenu ulogu, određen zadatak u toj akciji. Ali, to je, ja to ne mogu da vam potvrdim.

ADVOKAT EMMERSON: U redu. Da li je ovo prigodan trenutak da prekinemo?

SUDIJA ORIE: Da. Gospodine Repiću, vi ste upravo rekli, ne mogu ništa više o tome da kažem kakvi su bili njihovi zadaci. Ponekad vi čujete određene stvari od drugih, koje bi takođe mogle da budu relevantne. Prema tome, ukoliko vam se postavi pitanje da li su učestvovali u nekoj akciji ili operaciji, od vas se očekuje da u najmanju ruku kažete ono što ste lično приметili ili iskusili. Međutim, takođe, ukoliko ste vi pristigli 10-tak dana kasnije, a čuli ste kako ostali pripadnici PJP-a vama govore o onome što se dogodilo 10 dana pre toga, onda je vaša dužnost da

Pretresno veće i o tome obavestite. Shodno tome, ukoliko imate bilo kakvih ličnih saznanja, onda nam to recite, a ukoliko ste čuli nešto od drugih, mada to nije vaše lično zapažanje, svejedno treba da nam i to odgovorite. Međutim, naravno, onda možete da kažete da ne znate da li je to tačno ili ne, ali to jeste nešto što ste čuli od osobe A, B ili C. Ili, da ste to pročitali u nekom dokumentu ili kakav god bio izvor vaših saznanja, treba o tome da nam date što potpunije informacije. Eto, gospodine Repiću, za danas smo završili što se vas tiče. Želeli bismo ponovo da vas vidimo sutra u 2 i 15, u ovoj istoj sudnici. Ja vam nalažem da ni sa kim ne razgovarate o ovom svom iskazu koji ste danas dali i koji ćete nastaviti sutra i sada bih zamolio poslužitelja da isprati svedoka iz sudnice. Vidimo se ponovo sutra.

TUŽILAC RE: Časni Sude, dok svedok odlazi, samo da se pozabavimo jednim manjim pitanjem. Što se tiče dokaznog predmeta P921, označenog u svrhu identifikacije, ja bih zamolio da za sada ostane pod pečatom. U pitanju su četiri izjave DB. U tim izjavama se pominju imena koja mislim da ne bi trebalo obelodaniti javnosti u ovom trenutku.

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA ORIE: U redu. Ali, dobro, sad bar znamo da su sada pod pečatom. Što se tiče drugog pitanja, reč je o svedočenju gospodina Dourela. Kao što sam ranije rekao, Pretresno veće bi više volelo da čuje sve iskaze u vezi sa onim što veštaci Aleksandrić, Dunjić, Dourel i Lecomte imaju da kažu, s obzirom na to da su izvršili veštačenje. Istovremeno, Pretresno veće smatra da, u sadašnjim okolnostima, nema nikakvog razloga da ne počnemo saslušanje iskaza gospodina Dourela. Međutim, Pretresno veće bi želelo da se uveri u sledeće. Želimo da budemo sigurno da će veštak Lecomte dobiti primerak, u bilo kom obliku, a po mogućstvu na svom maternjem jeziku, iskaza svedoka Dourela, tako da ne moramo sve da ponavljamo u više navrata. Svedokinja Lecomte još uvek nije pozivana pred Sud i nije dala iskaz. Prema tome, gospodine Re, da li bi bilo moguće da vi ili u audio vizuelnoj formi, ili tako što biste dobavili francuski transkript, u srazmerno kratkom roku, dakle, da to obezbedite svedokinji Lecomte, kako bi ona mogla da se pripremi za svoje svedočenje. Istovremeno, Pretresno veće je konkretno pozvalo profesora Aleksandrića da iznese svoj komentar o izveštaju profesorke Lecomte. Ukoliko ova informacija, ali to treba da obavi Odeljenje za žrtve i svedoke, dakle, ukoliko je taj pisani komentar već raspoloživ, Pretresno veće bi želelo da ga dobije što je pre moguće, tako da ono već bude na raspolaganju u trenutku kada veštak Lecomte bude davala svoj iskaz.

TUŽILAC RE: Koliko sam ja shvatio, mislim da je profesor Aleksandrić na odmoru i da se vraća danas, tako da će izveštaj biti na raspolaganju ove nedelje ili početkom iduće nedelje.

SUDIJA ORIE: Nemam baš na umu sve pojedinosti kada je reč o vremenskom rasporedu. Takođe, verujem da smo pozvali veštaka Dunjića, da smo mi obezbedili primerak izveštaja za ovog svedoka, ali da nismo konkretno tražili komentare od njega. Ukoliko bi Odeljenje za žrtve i svedoke moglo da proveriti sa profesorom Aleksandrićem da li je već zabeležio određene komentare, da onda može da ih uputi, što je pre moguće, tako da imamo puni uvid u ovu vrstu

iskaza. Najzad, gospodine Re, da li smo mi pravilno shvatili da, osim veštaka Dourela, nemate drugih svedoka za ovu nedelju?

TUŽILAC RE: Pa, osim ukoliko se ne nešto ne dogodi sutra.

SUDIJA ORIE: Molim vas da redovno obavestavate Pretresno veće o svakom mogućem preokretu i razvoju situacije. Prekinućemo sednicu za danas i nastavićemo sutra, u 14.15 časova u istoj sudnici.

Sednica je završena u 19:04 h.

Nastavlja se u petak, 18. septembra 2007. godine u 14.15 h.

FOND ZA HUMANITARNO PRAVO

